

Linie.

Η Ακτοπλοΐα

2

COASTAL SHIPPING

Κατερίνα Γαλάνη

Katerina Galani

Norddeutscher Lloyd

Post- und Schnelldampfer von Bremen

New-York
BALTIMORE - SÜD AMERIKA
Ost-Asien - Australien

Καλοτάξιδα, σάπια σαν γλάροι,
μοσκοβούτουνε πάστρα και αρχοντά

Στράτης Μυριβήλης

Fine-sailing, white like gulls,
fresh, clean and noble

Stratis Myrivilis

Το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, οι θαλάσσιες μεταφορές επιβατών και εμπορευμάτων στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου πέρασαν από την εποχή του ιστού στην εποχή του ατμού. Με τα τεχνολογικά επιτεύγματα της βιομηχανικής επανάστασης, όπως αυτή εκτυλίσσοταν στις ακτές του Ατλαντικού, εισήχθη στο χώρο της ναυτιλίας η έννοια της τακτικής ακτοπλοΐας. Παρότι άνθρωποι και εμπορεύματα διέπλευαν τη Μεσόγειο από την αρχαιότητα συνδέοντας ακτές και νησιά, ο 19ος αιώνας και η εμφάνιση της ατμοπλοΐας αποτέλεσαν ορόσημο για τη ναυτιλία των μικρών αποστάσεων: από τους ευκαιριακούς και αβέβαιους πλόνες, που υπόκειταν στους νόμους της φύσης με τις επακόλουθες καθυστερήσεις και την έλλειψη σταθερών δρομολογίων, ο ατμός ήρθε να διευκολύνει την εισαγωγή τακτικών και συστηματικών ακτοπλοϊκών συνδέσεων. Οι επιβατικές μεταφορές έλαβαν μαζικό και οργανωμένο χαρακτήρα. Λιμάνια και αγορές συνδέθηκαν με τακτικά δρομολόγια, αυξήθηκε ρυθμία στην χωρητικότητα και η μεταφορική ικανότητα των πλοίων, ενώ μειώθηκαν ο χρόνος και οι αποστάσεις.

Η Μεσόγειος του 19ο αιώνα, όταν έκανε την εμφάνιση της η ατμοπλοΐα, ήταν ήδη μια ωρίμη ναυτιλιακή αγορά με εδραιωμένο εμπορικό δίκτυο: περιττάμενε μεγάλους ναυτιλιακούς κόμβους όπως η Βαρκελώνη, η Μασσαλία, η Τεργέστη, ο Πειραιάς, η Θεσσαλονίκη,

In the second half of the 19th century sea transportation of passengers and freight in the wider area of the Mediterranean left behind the era of the sail and entered that of steam. With the technological achievements of the Industrial Revolution spreading along the coasts of the Atlantic the concept of regular coastal shipping began to arise. Despite the fact that people and merchandise had been crossing the Mediterranean Sea since ancient times linking coasts and islands, the 19th century and the introduction of steamships were a landmark in shipping across short distances. From the occasional and uncertain crossings which were at the mercy of nature's forces with the subsequent delays and the absence of regular lines, the introduction of the steam engine heralded regular and systematic coastal links. Passenger transportation took on a mass and organised character, ports and markets became linked with regular lines and the capacity and transporting abilities of ships developed rapidly along with a reduction in time needed to cover distances.

When steamships appeared in the Mediterranean in the 19th century there was already a well established trade shipping network which was made up of large shipping centres such as Barcelona, Marseille, Trieste, Piraeus, Thessaloniki, Alexandria and Constantinople along with other smaller, dispersed islands and ports. As a

η Αίγεανδρεια, η Κωναντινούπολη αλλά και μικρότερα διάσπαρτα νησιά και πλιμάνια. Αποτέλεσε, κατά συνέπεια, ιδανικό γεωφυσικό και οικονομικό περιβάλλον για την ανάπτυξη των ακτοπλοϊκών γραμμών. Οι εξελίξεις στην ακτοπλοΐα συνέτειναν ώστε να δημιουργηθεί ένα διευρυμένο δίκτυο θαλάσσιων μεταφορών, ανθρώπων και προϊόντων, που εξυπηρετούσε τις δια-μεσογειακές ρότες αλλά και τις τοπικές, ενδο-μεσογειακές αγορές. Οι δύο αυτές πρακτικές κυριαρχούν στην ακτοπλοΐα από τον 19ο αιώνα και εξής, με διαδρομές που αιληπτισματίρησαν και συμπλέκονται. Όπως μαρτρά και η πλήθωρα των αφισών που εμφανίζονται στο παρόν πλέυσμα, οι αιμοπλόκικές εταιρίες διακρίνονται σε περιφερειακές/τοπικές (αγυπτιακές, κροατικές, ελληνικές, τουρκικές, γαλλικές, παλαιστινιακές, ταϊλανδέζικες, μαυροθαλασσικές, γιουγκοσλαβικές κ.ά.) και διεθνείς (P&O, Cunard Line, Aberdeen and Commonwealth Line, Deutsch-Australische Dampfschiffs-Gesellschaft, Compagnie Générale Transatlantique, Orient Line κ.ά.), που δραστηριούνται σε πολλοπλής ναυτιλιακές αγορές. Η ακτοπλοΐα, όπως διαμορφώθηκε στη Μεσόγειο, εμπεριέχει τόσο τις συνδέσεις μικρών αποτάσσεων μέσα στα όρια των εθνικών κρατών, όσο και τις διαμεσογειακές γραμμές, μεσάσιν ή μεγάλων αποστάσεων, που ενώνουν τα κύρια μεσογειακά πλημνία με τον Ατλαντικό, την Ανταυαλή και την Αυστραλία, πάντα μέσω της διώρυγας του Σουεζ.

Τα νέα συγκοινωνιακά δίκτυα, υδάτινα και χερσαία, που αναπτύχθηκαν τον 19ο αιώνα ήταν απαραίτητη προϋπόθεση προκειμένου να ενοποιηθούν οι παγκόμιες αγορές και να αντιμετωπίσουν την αυξημένη ζήτηση μεταφοράς αγαθών, απόρροια της βιομηχανίας επανάστασης. Ακολούθωντας τα πρότυπα της κατασκευής των άνδροδρομικών και οδικών δίκτυων στις ευρωπαϊκές χώρες, η επιβατηγός ακτοπλοΐα συνδέθηκε στενά με το κράτος. Σε αντίδιαστολή με την ποντονόρα ναυτιλία, όπου πλειοργούσαν οι κανόνες της ελεύθερης αγοράς, στις ακτοπλοϊκές γραμμές το κράτος υπήρξε ο βασικός και σταθερός χρηματοδότης. Η σύνδεση των διαφόρων λι-

result it was an ideal geographical and economical environment for the development of coastal shipping lines. The developments in coastal shipping led to the creation of a wide network of sea transportation of people and goods which served routes passing through the Mediterranean as well as local markets. This dominated the coastal shipping from the 19th century with increased routes being introduced which interwove and complemented one another. The myriad of posters displayed in this book pay homage to the coastal shipping companies that were operative in peripheral and local areas (Egyptian, Croatian, Greek, Turkish, French, Palestinian, Italian, Black Sea, Yugoslavian etc.) as well as international shipping markets (P&O, Cunard Line, Aberdeen and Commonwealth Line, Deutsch-Australische Dampfschiffs-Gesellschaft, Compagnie Générale Transatlantique, Orient Line, etc.). The coastal shipping in the Mediterranean comprised of short distances within the borders of the states and routes via the Mediterranean of medium or long distance which linked the main Mediterranean ports with the Atlantic, the Far East and Australia via the Suez Canal.

The new land and sea communication networks which developed in the 19th century were a necessary prerequisite for the integration of the world markets and to supply the increasing demand for the transport of freight, a corollary of the Industrial Revolution. In line with the construction of the rail and road networks in European countries the passenger coastal ships were tightly linked to the state. In contrast with sea going shipping, which operated under free trade rules, the state was the main stable financier in coastal shipping routes. The linking of various ports and islands with the administration centre and with foreign markets proved a catalyst for the supply of goods and the development of local societies and economies. At the same time however, it had national and political ramifications as coastal shipping always contributed to the financial and political coherence within the borders of the state.

Deutsch-Australische Dampfschiffs-Gesellschaft, ~ 1889
Lith. Anst.F.W. Kähler, Hamburg
Elberfeld'
70 x 50 cm
Gabriele Cadrinher Collection

μανιών και των νησιών με το διοικητικό κέντρο αλιθά και τις αγορές του εξωτερικού έπαιζε καταλυτικό ρόλο για την επάρκεια αγαθών και την ανάπτωση των παράκτιων τοπικών κοινωνιών και οικονομιών. Ταυτόχρονα όμως είχε εθνική και πολιτική διάσταση, καθώς η ακτοπλοΐα συντελείσθηκε ανέκαθεν στην οικονομική και πολιτική συνοχή μέσα στα όρια του κράτους.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η εμφάνιση και η επικράτηση των ατμόπλοιων στην ακτοπλοΐα συνδέθηκε με κρατικές επιδοτήσεις που είκαν οικοπό να ενισχυθεί η διά θαλάσσης ταχυδρομική υπηρεσία. Κατά τον 19ο αιώνα, τα ευρωπαϊκά κράτη προσέδιδαν μεγάλη σημασία στη δυνατότητα άρτιας και αξέποντης μεταφοράς όπως την πρόσφερε το ταχυδρομείο αξιοποιώντας τα οφέλη του ατμού για την ταχεία και συστηματική αποστολή και παραλαβή αλιθίλιογραφίας. Η ταχυδρομική υπηρεσία αντιπροσώπευε στην πραγματικότητα το μοναδικό δίκτυο πληροφοριών και ενημέρωσης της εποχής. Χώρες όπως η Βρετανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ολλανδία, η Αυστρία, η Δανία, η Ρωσία και μεταγενέστερα η Ελλάδα πρόσφεραν χορηγίες και φορολογικές ελαφρύνσεις στις ατμοπλοϊκές εταιρείες. Οι τελευταίες αναδιέμεναν την υποχρέωση της μεταφοράς του ταχυδρομείου σε τακτές ημερομηνίες, ενώ ταυτόχρονα ανταγωνίζονταν μεταξύ τους στη Μεσογειακή αγορά για την εξασφάλιση επιβατών και τη διακίνηση εμπορευμάτων. Οι γαλλικές εταιρείες Paquet (CNP) (εικ. 50) και Messageries Maritimes (εικ. 26) αποτελούν χαρακτηριστικά παραδείγματα. Η πρώτη ιδρύθηκε το 1860 και παρέμενε σε πλειονοւργία μέχρι και τη δεκαετία του 1990. Εξυπρετούσε τη γραμμή μεταξύ Μασσαλίας και Βόρειας Αφρικής αλιθά και δρομολόγια προς τη Μαύρη Θάλασσα με ενδιάμεσους σταθμούς την Κωνσταντινούπολη, την Τραπεζούντα, τη Βατούμ, φτάνοντας έως και το Νοβόροσιο. Η Messageries Maritimes ιδρύθηκε το 1835 από τη γαλλική κυβέρνηση για τη σύνδεση μεταξύ Μασσαλίας και Ανατολικής Μεσογείου. Γνώρισε την εποχή της ακμής της από το 1871 μέχρι και την έκρηξη του Α' Παγκόσμιου Πολέμου. Εξυπρε-

It is not purely chance that the appearance and dominance of the steamship in coastal shipping was largely courtesy of state subsidies in an effort to improve the mail service by sea. During the 19th century the European states gave great importance to the speedy and reliable transportation that the steam engine brought to the postal service providing quick and systematic delivery and receipt of mail. The mail service represented in reality the only information network of the time. Countries such as Britain, France, Germany, Holland, Austria, Denmark, Russia and later Greece offered subsidies and tax relief to steamship companies which in turn were obliged to carry the mail on regular dates while at the same time competing within the Mediterranean market to secure passengers and the transportation of freight. The French companies Paquet (CNP) (fig. 50) and Messageries Maritimes (fig. 26) were characteristic examples of such agreements. The former was established in 1860 and served the route between Marseilles and North Africa in addition to routes towards the Black Sea with intermediate stops in Constantinople, Trabzon, Vatum and Novorossiysk. Messageries Maritimes was established in 1835 by the French government to serve the connection between Marseille and the East Mediterranean and it enjoyed continued success from 1871 until the outbreak of the First World War. As the name suggests, it served the mail transportation needs of the French government. The steamships of the company's fleet travelled the routes of the Mediterranean, the Black and later the Red Seas and the Indian Ocean extending as far as the Pacific Ocean, Australia and the ports of the Atlantic. Another example of government intervention in coastal shipping, albeit to a lesser degree, is the Khedivial Mail Steamship Line which was established in 1858 by the Egyptian government for the transport of passengers, freight and mail between Alexandria, the Syrian coasts and Constantinople as well as between Suez and the Red Sea (fig. 37).

τώντας τις ταχυδρομικές μεταφορές, όπως δηλώνει και το όνομά της, τα ατμόπλοια της εταιρείας δρομολογήθηκαν στις ρότες της Μεσογείου, της Μαύρης Θάλασσας αλιθά αργότερα και της Ερυθράς Θάλασσας, του Ινδικού οκεανού φθάνοντας έως τον Ειρηνικό, την Αυστραλία και τη λιμνία του Ατλαντικού. Ένα ακόμη χαρακτηριστικό παράδειγμα, αν και σε μικρότερη κλίμακα, κρατικής παρέμβασης στην ακτοπλοΐα αποτελεί η εταιρεία Khedivial Mail Steamship, που ιδρύθηκε το 1858 από την αιγυπτιακή κυβέρνηση για τη μεταφορά, μέσω ταχυδρομείου, επιβατών και εμπορευμάτων μεταξύ Αιγαίνωντος, αιγακών ακτών και Κωνσταντινούπολης, καθώς και μεταξύ Σουεζ και Ερυθράς Θάλασσας (εικ. 37).

Megάλη δράση στη Μεσόγειο ανέπτυξε επί πολλής δεκαετίες και η εταιρεία Lloyd Austriaco. Η εταιρεία, που ιδρύθηκε από επτά ασφαλιστικές εταιρείες το 1835 με κεφάλαια των Rothschild, είχε οικοποιήσει τη σύνδεση της Τεργέστης, όπου βρισκόταν και η έδρα της, με την Ανατολική Μεσόγειο, ενώ γρήγορα επέκτεινε το δίκτυό της προς την Ινδία, την Ανατολή, τη Βόρεια και τη Λατινική Αμερική. Συγκροτώντας πολυάριθμο στόλο, που έφτασε τα 86 πλοία στο απόγειο της δύναμής της στα 1886, αποκά και δικά της υψηλεύεια το 1861 για την κατασκευή και τη συντήρηση των πλοίων της. Με τη πέρας του Α' Παγκόσμιου Πολέμου και την ενσωμάτωση της Τεργέστης στο Ιταλικό Βασίλειο, η εταιρεία μετονομάστηκε σε Lloyd Triestino, χρησιμοποιώντας πλέον την ιταλική σημαία.

Η πρώτη επαφή της Lloyd Austriaco με τις ελληνικές γραμμές έγινε δύο μόλις χρόνια μετά την ίδρυσή της (1837), όταν η ελληνική κυβέρνηση υπέγραψε μαζί της αιγακώνια για τη μεταφορά του ταχυδρομείου. Το πλοίο *Arciduca Lodovico*, που δρομολογήθηκε δύο φορές το μήνα στη γραμμή Τεργέστη - Ανκόνα - Κέρκυρα - Πάτρα - Πειραιάς - Σύρος - Σμύρνη - Κωνσταντινούπολη, κατέπιε στα κυριότερα λιμάνια της Ανατολικής Μεσογείου μεταφέροντας νέα και πληροφορίες. Σταδιακά παρατηρείται πύκωση των δρομολογίων και διεύρυνση του δικτύου. Οι γραμμές μάλιστα διακρίνονται σε τα-

Lloyd Austriaco company was highly active in the Mediterranean for many decades having been founded by seven insurance companies in 1835. Supported by the funds of Rothchild the company wanted to link the company's head offices in Trieste with the East Mediterranean, though it quickly expanded its network towards India and the Far East, North and Latin America. The company had an extensive fleet which reached 86 ships at the height of its success in 1886 and had its own shipbuilding company in 1861 for the building and maintenance of its ships. With the end of the First World War and the integration of Trieste into the Italian Kingdom the company was renamed Lloyd Triestino and its vessels carried the Italian flag.

Lloyd Austriaco's first contact with the Greek lines was just two years after the company was established in 1837 when the Greek government signed an agreement with it for the transportation of the mail. The ship, the *Arciduca Lodovico*, which travelled twice a month along the route Trieste - Ancona - Cyprus - Patra - Piraeus - Syros - Smyrna - Constantinople was stopping at the most important ports in the East Mediterranean delivering news and information. A gradual increase in the number of routes and expansion of the shipping network took place along with the introduction of longer, more widely served routes and speedy direct routes with minimal stops such as the route from Trieste to Alexandria with a single stop in Corfu. The ships of the company served the Ionian Islands and the mainland ports (Preveza, Sagida, Itea and so forth), the ports of the Dalmatian coast and the northeast Aegean up to Smyrna and Constantinople. At the same time however, there were shorter routes within the Greek borders connecting neighbouring areas such as the Piraeus - Chalkida or Syros - Rhodes. Similar contracts were signed between the Greek government and French, English and Russian companies for the transportation of mail. In 1857 the first Greek steamship line was established funded by the National Bank and based in Syros which was granted 12-

χείς, με επλάκιστους ενδιάμεσους σταθμούς, όπως για παράδειγμα η γραμμή Τεργέστη - Αλεξανδρεία, με μοναδικό ενδιάμεσο σταθμό την Κέρκυρα, και σε άλλες μεγαλύτερες, με πιο πυκνές διαδρομές. Τα πλοία της εταιρείας εξυπηρετούν τα λόγια νησιά και τα πεπεριωτικά εξαρτήματα (Πρέβεζα, Σαγιάδα, Ιτέα), τα λιμάνια των Δαλματικών ακτών, τα λιμάνια του βορειοανατολικού Αιγαίου έως τη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη. Ταυτόχρονα όμως δρομολογούνται και σε μικρότερες γραμμές, εντός των ελληνικών συνόρων συνέδοντας όμορες περιοχές, όπως π.χ. η γραμμή Πειραιάς - Χαϊκίδα ή Σύρου - Ρόδου.

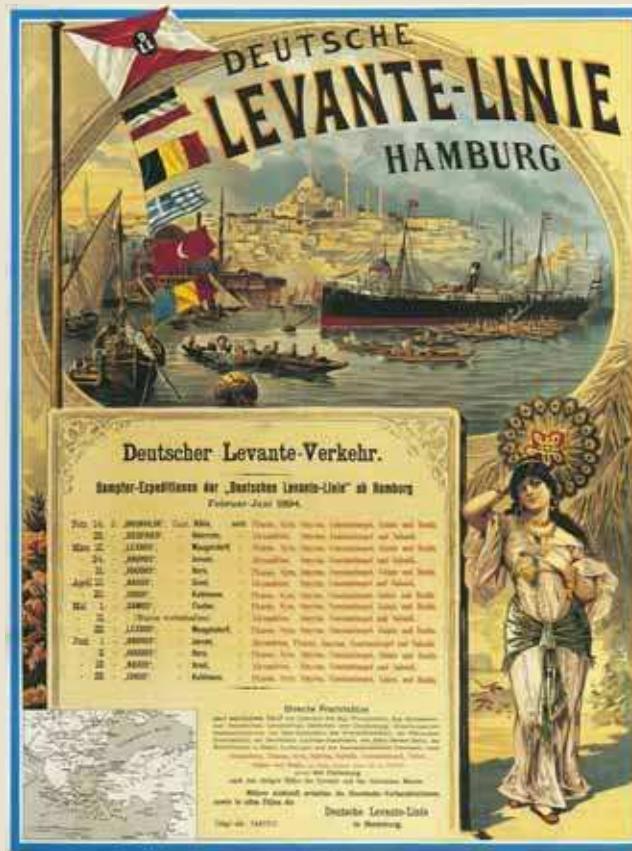
Αντίστοιχες συμβάσεις για τη μεταφορά του ταχυδρομείου υπογράφηκαν μεταξύ ελληνικής κυβέρνησης και γαλλικών, αγγλικών και ρωσικών εταιρειών. Το 1857 ιδρύθηκε η πρώτη ελληνική ατμοπλοΐα, με κεφάλαια της Εθνικής Τραπέζης και έδρα τη Σύρο, στην οποία παραχωρήθηκε για δώδεκα χρόνια το αποκλειστικό πρόνοια της συγκονιώνας με τον παράκτιο ελληνικό χώρο. Μετά το 1857 συνέχιστηκαν οι ταχυδρομικές επιδοτήσεις προς ξένες εταιρείες (π.χ. Cunard Steamship, Danoise Ferenede Damps Kids, Deutsche-Levante Linie, Ligne Franco-Belge, Florio e Roubatino, Freitas and Co., Courtzi et Cia, Leyland Pht Co., Johnston Wm and Co. κ.ά.) για τη γραμμές που συνέδονταν τα ελληνικά λιμάνια με το εξωτερικό.

Στις αρχές του 20ού αιώνα, στο ευρύτερο πλαίσιο των ταχυδρομικών επιδοτήσεων, αναδειχθήκαν μια σειρά εθνικές ακτοπλοϊκές εταιρείες για να εξυπηρετήσουν τις τοπικές και περιφερειακές αγορές της Μεσογείου. Η Jugoslavenski Lloyd με έδρα το Ζάγκρεμη είχε δρομολογηθεί στα αδριατικά παράλια (εικ. 61, 65). Στην ίδια ζώνη δρομολογήθηκε και η κροατική Jadranska Plovibda D.D. με τακτικές αναχωρήσεις από τη Βενετία, την Τεργέστη και το Σύσακ στα κροατικές ακτές (εικ. 60). Αντίστοιχη περιφερειακή δράση είχαν αναντύξει και μεγάλες γαλλικές εταιρείες. Η Fraissinet –μετέπειτα Fabre-Fraissinet– ιδρύθηκε το 1836 στη Μασσαλία και ένωνε τα γαλλικά λιμάνια με τη Χάρη και την Αλγερία (εικ. 88). Ενίσης η Compagnie

year exclusive privilege of transport on the coastal areas of Greece. After 1857 the postal subsidies of foreign companies continued for the lines which connected the Greek ports to those outside Greece (for example, Cunard Steamship, Danoise Ferenede Damps Kids, Deutsche-Levante Linie, Ligne Franco-Belge, Florio e Roubatino, Freitas and Co., Courtzi et Cia, Leyland Pht Co., Johnston Wm and Co. and so on).

At the start of the 20th century the majority of postal subsidies were designated to a series of national steamship companies for the service of local and peripheral markets in the Mediterranean. Jugoslavenski Lloyd based in Zagreb had been assigned the Adriatic coast (fig. 61, 65) and Jadranska Plovibda D.D. also operated in the same zone with regular departures from Venice, Trieste and Susak on the Croatian coast (fig. 60). French companies had developed similar peripheral activity. Fraissinet which later became Fabre-Fraissinet was founded in 1836 in Marseille and linked the French ports with Le Havre and Algeria (fig. 88). Additionally the Compagnie Générale Transatlantique, better known as the French Line, from 1879 originating in Marseille travelled to the North African ports of Algeria, Tunisia and the Balearic Islands (fig. 34). The Italian company Sitmar (fig. 9) and the Romanian company Service Maritime Roumain (fig. 38) linked the Italian and Romanian ports respectively with Piraeus, Smyrna and Constantinople.

A series of small coastal shipping companies appeared on the Greek seaways. Some of these companies had been established in the previous century such as Panellinios Lines, the Destounis and Giannoulatos company and the companies of Diakkis, Palios, Pa-paleonards, Portolos, Togias, Kavounidis and the Inglessis Bros (fig. 36) all of which were based mainly in Piraeus and operated the Argosaronic, Aegean and Adriatic lines. In addition to covering the needs of the national shipping markets the Mediterranean companies expanded their activities to encompass coastal shipping

Deutsche Levante-Linie, 1894
'Chios'

Générale Transatlantique, γνωστή ως French Line, από το 1879 με αφετηρία τη Μασσαλία, έπιλε προς τα βορειοαφρικανικά λιμάνια της Αλγερίας, της Τυνησίας και της Βαθμαρίδες Νήσους (εικ. 34). Η ιταλική εταιρεία Sitmar (εικ. 9) αλλά και η ρουμανική Service Maritime Roumain (εικ. 38) συνέδεαν τα ιταλικά και τα ρουμανικά λιμάνια αντίστοιχα με τον Πειραιά, τη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη.

Στον ελληνικό χώρο, μια σειρά μικρές ακτοπλοϊκές εταιρείες, ορισμένες με ρίζες στον προηγούμενο αιώνα, όπως η Πλανέτηνιος Αποιλόποιη, η Εταιρία Δεσπούνη και Γιαννουλήτου, οι εταιρείες των Διακάκη, Παλιού, Παπαλεονάρδου, Πόρτοπου, των Τόγια, Καβουνίδη και Αφών Ιγγλίσην (εικ. 36), με έδρα κυρίως τον Πειραιά, έκαναν την εμφάνισή τους στις γραμμές του Αργοσαρωνικού, του Αιγαίου και της Αδριατικής. Εκτός από την κάλυψη των εθνικών ναυτιλιακών αγορών, οι μεσογειακές εταιρείες διευρύνουν τις δραστηριότητές τους και στις διασυνοριακές ακτοπλοϊκές συνδέσεις στη Μεσόγειο. Σε αυτές τις διμεσογειακές ρότες επικειούν μεταξύ άλιθων και ελληνικών εταιρειών, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την Ελληνική Μεσογειακή Γραμμή (ΕΛΜΕΣ) με έδρα τον Πειραιά. Τη δεκαετία του 1960 τα πλοία της Κορινθία, Ιωνία και Αιολία καταπλήσσουν στα λιμάνια της Ανατολικής Μεσογείου (Λεμεσός - Βηρυτός - Πορτ-Σάιντ - Αλεξάνδρεια) και στη γραμμή Πειραιάς - Γένοβα - Μασσαλία.

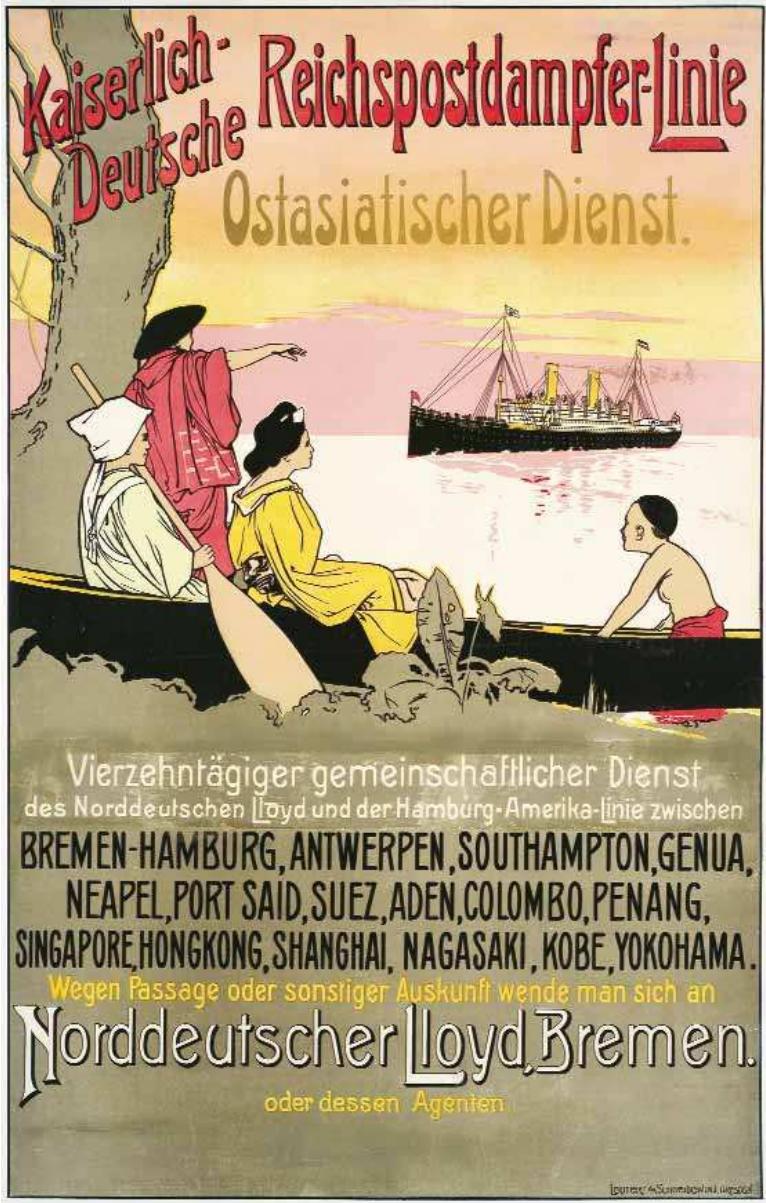
Παράλληλα με τις εταιρείες που πρόσκυψαν από τις μεσογειακές χώρες για την εξυπηρέτηση των εθνικών και περιφερειακών υδάτων δικτύων, στη Μεσόγειο δραστηριοποιήθηκαν βορειοευρωπαϊκές και βορειοασταντικές ακτοπλοϊκές εταιρείες. Δρομολογήθηκαν τόσα στις διμεσογειακές ρότες όσο και στη σύνδεση της Μεσογείου με τα λιμάνια της Νέας Ορλεάνης, της Αγγλίας, της Βόρειας Θάλασσας αλλά και της Αυστραλίας και της Ανώ Ανατολής. Στην πλειονότητά τους, πρόκειται για κοινωνιακές εταιρείες με πολυάριθμο στόλο και ειδίκευση στα υπερακτινά ταξίδια, οι οποίες είκαν περιλαβεί στο δικύο τους και μεσογειακές ρότες καταπληκτικές στα κυριότερα λιμάνια. Η περιφρυνητή βρετανική P&O (Peninsular and Oriental Steam

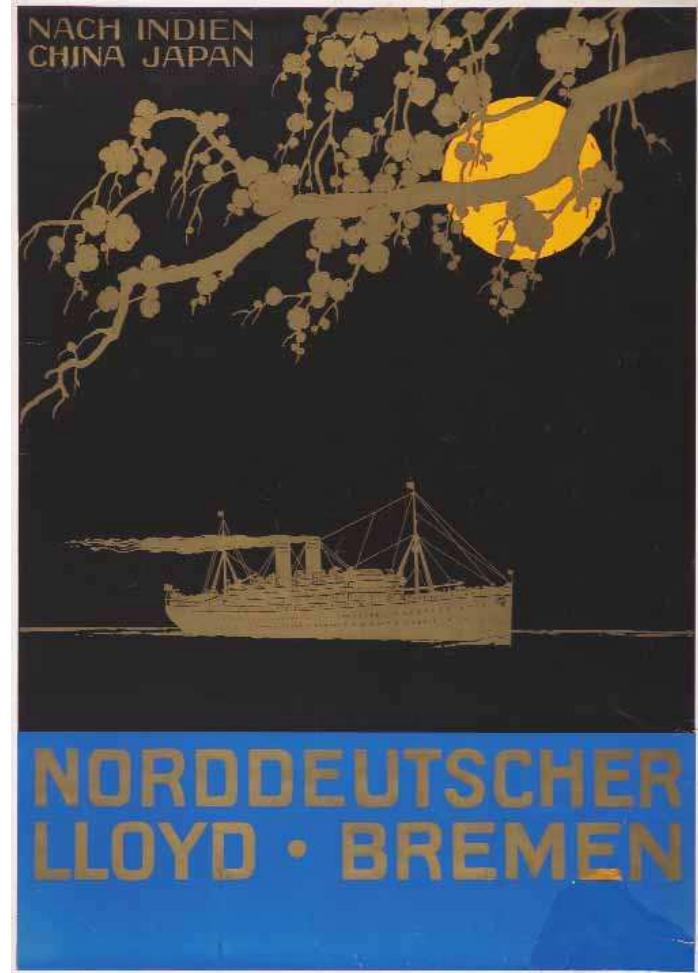
Hamburg-Amerika Linie (Hapag), 1898
Mühlmeister & Johler, Hamburg und Bremen
Dep. No 1446
'Columbia'

20

44

21

Norddeutscher Lloyd, ~1900
Leuter & Schneidewind, Dresden
'König Albert'
99.8 x 63.3 cm
Gabriele Cadrigher Collection

Norddeutscher Lloyd, ~1900
'König Albert'
109 x 77 cm
Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zürich

22

45

Navigation), ξεκίνως τις υπηρεσίες της στην Ιβηρική Χερσόνησο (1837) και την Αίγυπτο (1840), ενώ παράλληλα δρομολογήθηκε και στη γραμμή Μάλτα - Πειραιάς - Σύμουρον - Κωνσταντινούπολη σημειώνοντας αδιάκοπη παρουσία στη μεσογειακή αγορά μέχρι και σήμερα (εικ. 31).

H Cunard Line, από τις πρώτες απομολοϊκές εταιρείες που συνέδεσαν το Αίγερποντ με τη Νέα Υόρκη και τη Βοστώνη, δραστηριοποίηθηκε από το 1853 και στη Μεσόγειο δρομολογώντας πλοϊα της γραμμής Αίγερποντ - Γιβραλτάρ - Μάλτα και από εκεί προς τα λιμάνια της Ανατολικής Μεσογείου (εικ. 25). Αντίστοιχα, η γερμανική Norddeutscher Lloyd, πλοϊα της οποίας συνέδεαν τη Γένοβα με τη Βραζιλία και τη Ρίο Πλάτα, αλλά και τη Νέα Υόρκη, εγκαίνισε το 1904 την ενδο-μεσογειακή γραμμή που ένωνε τη Μασσαλία με τη Νάπολη και την Απεξανδρεία (εικ. 17). Αλλά και ο κύριος ανταγωνιστής της, η Hamburg Amerikanische Packetfahrt Aktien Gesellschaft (Hapag) ή συντομότερα Hamburg-Amerika Linie, με έδρα το Αμβούργο, εκτελούσε με τα πλοϊα της Hamburg και Moltke το δρομολόγιο Γένοβα - Νάπολη - Νέα Υόρκη (εικ. 23).

Σε συνδυασμό με το άνοιγμα προς τις ατλαντικές αγορές, ικανός αριθμός από βρετανικούς εταιρείες κινούνταν στις μεγάλες ακένεις ρότες ενοποιώντας έστι στη Μεσόγειο με τις ναυτιλιακές αγορές της Ινδίας και της Ανω Ανατολής. Η East Asiatic Company, με έδρα την Κοπεγχάγη, είχε παραρτήματα σε όλο τον κόσμο, από το Μεξικό έως τη Γένοβα, τη Σιγκαπούρη και τη Βορμάν, όπως χαρακτηριστικά τονίζεται στη διαφήμιση της αφίσα (εικ. 56, 57). Οι ολλανδικές εταιρείες Koninklijke Paketvaart Maatschappij (εικ. 29) και Rotterdam Lloyd (εικ. 30), σπριζόμενες στις ταχυδρομικές συμβάσεις, συνέδεαν την Ανατολική Μεσόγειο μέσω του Σουεζ με τις Ολλανδικές Ανατολικές Ινδίες, την Κίνα, την Ιαπωνία και την Αυστραλία. Αντίστοιχες ρότες οκονομήθουσε και η Orient Line με τελικό προορισμό την Αυστραλία, μέσω του Σουεζ, με ενδιάμεσους σταθμούς στην Ιταλία, την Αίγυπτο και την Κεϋλάν (εικ. 28.)

Η πρόσφορη αυτή ναυτιλιακή αγορά των τακτικών απομολοϊκών συνδέσεων προσέβηκε κατά καιρούς πλήθος ριψοκινδύνους επενδύτες, οι οποίοι αξιοποιώντας την νέα τεχνολογία του αιμού, προ-

Piraeus - Smyrna - Constantinople continuing uninterrupted presence in the Mediterranean up until today (fig. 31). The Cunard Line was one of the first steamship companies to link Liverpool with New York and Boston and from 1853 was active in the Mediterranean, operating on the Liverpool - Gibraltar - Malta line and from there to the ports of the East Mediterranean (fig. 25). Similarly, the German Norddeutscher Lloyd company operated ships on lines linking Genoa with Brazil, the Rio de la Plata, and New York. In 1904 it established a Mediterranean route linking Marseille with Naples and Alexandria (fig. 17). Norddeutscher Lloyd's main competitor the Hamburg-America Line (Hapag) based in Hamburg covered the route Genoa - Naples - New York with its ships *Hamburg* and *Moltke* (fig. 23).

As the way opened towards the Atlantic markets a considerable number of north European companies moved to the large ocean seaways thus integrating the Mediterranean with the shipping markets of India and the Far East. The East Asiatic Company had its central offices in Copenhagen and its poster emphasised its international branches throughout the world from Mexico to Genoa, Singapore and Bombay (figs. 56, 57). The Dutch companies Koninklijke Paketvaart Maatschappij (fig. 29) and Rotterdam Lloyd (fig. 30) supported by the mail contracts connected the East Mediterranean via the Suez Canal with the Dutch East Indies, China, Japan and Australia. The same seaways were used by the Orient Line with the final destination being Australia via the Suez Canal with intermediate stops in Italy, Egypt and Ceylon (fig. 28).

From time to time this profitable regular coastal shipping market attracted many high-risk investors who set about exploiting the new steam engine technology and established coastal shipping companies. Many of these ill-fated and short lived ventures had a fleet of one or two ships and quickly went out of business faced by the wider competitive environment. Other companies however, which had a more extensive fleet and stable presence in the market continued business for decades and some up until today. In many cases coastal shipping companies diversified their business activity and in the 20th century switched from passenger coastal shipping to luxury cruises or freight shipping.

χώρωσαν στην ιδρυση απομολοϊκών εταιρειών. Πολλές από αυτές, βραχύβιες και θυνταριές, με στόλο που αριθμούσε ένα ή δύο πλοία, κάθηκαν πολύ σύντομα μέσα στο ευρύτερο ανταγωνιστικό περιβάλλον. Άλλες πάλι, που διέθεταν μεγαλύτερο στόλο και σταθερή παρουσία, παρέμειναν δραστήριες για δεκαετίες, έως και τις μέρες μας. Σε αρκετές περιπτώσεις, απομολοϊκές εταιρείες διαφοροποιούσαν την επιχειρηματική δράση τους το 20ό αιώνα μεταποδώντας από την επιβατηγό απομολοΐα στις πολυτελείες κρουαζέρες ή στη φορτηγό ναυτιλία.

Η σύμπτη των πρώτων απομολοϊκών εταιρειών σήμανε τη γένεση ενός εμπορικού κόσμου που συνέδεται με τις παράκτιες θαλάσσιες μεταφορές και οργανώντας μέσα από δίκτυο πρακτορεών ακροβολισμένων στα μεσογειακά λιμάνια. Τα πρακτορεία – παραδοσιακοί τόποι συνάντησης και αναδηλώσεων πληροφοριών– εκπροσωπούσαν κατά τόπους τις εταιρείες, ενώ πειτεργάζονταν κατεξοήν από την πλεύση των εισιτηρίων. Οι πολίχαι και οι προθήκες των αποτελούσαν το φυσικό περιβάλλον για τις αφίσες των απομολοϊκών εταιρειών, οι οποίες αναγνωρίζονταν με την απλή για την επικράτηση στις μεσογειακές γραμμές. Στα κλίμα αυτού την αναγνωρισμό, οι εταιρείες πρωθυσίασαν τις υπηρεσίες τους χρησιμοποιώντας τα μέσα της εποχής, όπως ο ημερήσιος και ο περιοδικός Τύπος αλλά και η λιθογραφία και η διαφημιστική αφίσα. Η ακριβής μέρα και ώρα ανακύρωσης, τα αναλυτικά δρομολόγια, τα πλοία καθώς και τα ονόματα και οι διεύθυνσης των πρακτόρων ήταν οι απαραίτητες πληροφορίες για κάθε επιδιόρθωση.

Με το πέρασμα του χρόνου, η λιθογραφία και η αφίσα διεύρυναν τον καθαρό χρονικό, ενημερωτικό τους ρόλο. Ιδιαίτερη έμφαση δινόταν πλέον στον εξωτικό χαρακτήρα των μεσογειακών προορισμών, και έτσι στις αφίσες τα αρχαιολογικά μνημεία συμπλέκονται με παραδοσιακές τοπικές φιγούρες και ενδυμασίες. Υπακούνταν πρώιμα στους κανόνες του σύγχρονου μάρκετινγκ οι αφίσες στόχευαν και στη διαφήμιση της εταιρείας με έμφαση στην ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα και στην παρεχόμενη υπηρεσία, όπως χαρακτηριστικά μαρτυρά το μότο της French Line «the gentle art of civilised

The formation of the first steamship companies marked the birth of a world trade connected with maritime transport and organised within a network of agencies in the Mediterranean ports. The agencies were traditional meeting places for exchange of information and represented the companies locally while they operated primarily as ticket sales points. The walls and windows of the agencies were the obvious place to display the posters advertising the steamships competing for supremacy of the Mediterranean lines. In this atmosphere of competition, the companies promoted their services using the means of the times such as daily and periodical press, lithography and advertising posters. The exact day and hour of departure, the analysis of the journey, the ship and the names and addresses of the agencies were the essential information for every would be passenger. Using design and colour and combining text with image the posters were a cheap impressive means of advertising.

As time passed lithography and the poster developed beyond their primarily informative role. Particular importance was given to the exotic nature of the Mediterranean destinations and thus posters combined the ancient monuments with traditional local figures and dress. In line with the rules of modern marketing the posters advertised the companies with emphasis on the competitive advantages and the services offered as is evident in the French Line motto, "the gentle art of civilised living" centering on the steamship and creating a futuristic tone (fig. 62).

Despite the idyllic image presented on the posters, the travel conditions were often far from ideal especially during the pre-war phase of steamships. Depending on their financial abilities the passengers could choose from one of the three classes available. Passengers would often be met with a lack of cleanliness on board overcrowded conditions and delays in the journey which all combined to generate a sense of adventure. Records from the mid 19th century describe how passengers "settle down on the deck with their baggage, women and children. Each person carries his bed with him. As soon as they embark they spread their blankets and lay down. They sleep, converse, eat and fight and the deck takes on the appearance of a college dorm under siege" (from a report of Lloyd Austriaco, 1852-53).

living» τοποθετώντας, με μια φουτουριστική διάθεση, τα ίδια τα απόμολποια στο επίκεντρο ως πρωταγωνιστές (fig. 62).

Παρά την ειδυλλιακή εικόνα που αποτινάνεται στις αφίσες, οι συνθήκες ταξιδιού δεν ήταν πάντα ιδανικές, ιδιαίτερα κατά την προπολεμική φάση της απομολόδιας. Οι επιβάτες, ανάλογα με την οικονομική τους δυνατότητα, διάλεγαν μία από τις τρεις διαθέσιμες θέσεις. Στα πιο ιδιαίτερα οι ταξιδιώτες συχνά έρχονταν αντιμετώπιο με την έξιτην καθαριότητα, το συνωστισμό από τους υπεράριθμους επιβάτες αλλά και τις καθυστερήσεις των δρομολογίων που προσέδιδαν στο ταξίδι έναν τόνο περιπέτειας. Όπως μαρτυρούν καταγραφές από τα μέσα του 19ου αιώνα, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού οι επιβάτες «στρώνονται στο κατάστρωμα με τα μπαγάζα τους, τις γυναίκες και τα παιδιά τους. Ο καθένας κουβαλάει το κρεβάτι του μαζί του. Μόλις μπακάρουν, απλώνουν τις κουβέρτες και ξαπλώνουν. Κοιμούνται, κουβεντάζουν, τρώνε, τσακώνονται και το κατάστρωμα μοιάζει με υπνωτήριο κοιλήγιου εν εξεγέρσει» (αναφορά από τον Lloyd Austriaco, 1852-53).

Με την άφιξη στη λιμναία προορισμού, οι ταξιδιώτες επιβιβάζονταν σε πλέμβους, οι οποίες αναλάμβαναν τη μεταφορά τους στην ακτή αλλά και τη μεταφόρτωση των εμπορευμάτων. Έως και τη δεκαετία του 1930, τα περισσότερα μεσογειακά λιμάνια, και ιδιαίτερα τα υποιωνικά, υποθίεπόνταν σε τεκνική υποδομή καθιστώντας έτσι πολύ δύσκολο και επικίνδυνο το έργο της προσάρμοσης και της αγκυροβόλησης των απόμολποιων. Η ζωή πάνω στα πιοιού και το θαλάσσιο ταξίδι είχαν όμως και μια ευχάριστη διάσταση, όπως αποδεικνύεται με την εμφάνιση των τυχερών παικνιδιών στα ακτοπλοϊκά σκάφη από τις αρχές του 20ού αιώνα. Μια εντυπωσιακή ποικιλία από παικνίδια, που περιλάμβανε καρτιδιές, μπριζόλα, τάβλι, σκάκι, νάνα, ζέρια, παιζόνταν στα πιοιού προκατίωντας στις αρμόδιες αρχές ανανακία για εθισμό στον τζόγο και επιβάθμισαν τις συχνά σχετικές απαγορεύσεις.

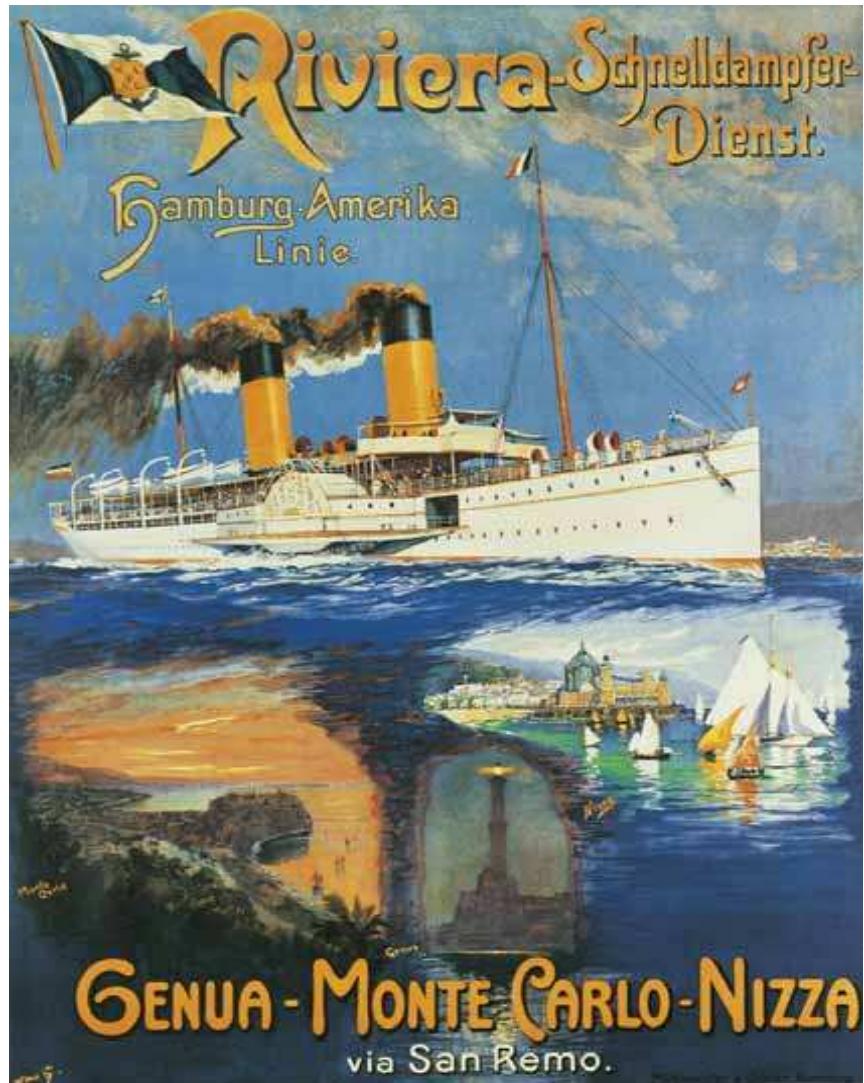
Οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι κατέφεραν μεγάλο πλήγμα στην ακτοπλοΐα, διαταράσσοντας τις ρότες και καταστρέφοντας το μεγαλύτερο μέρος του Μεσογειακού εμπορικού στόλου. Τα μεταπολεμικά χρόνια, η ακτοπλοΐα πέρασε σε χρυσή εποχή ανάκαμψης. Σε αυτό συντέλεσε η κομβική σύζευξη της με τον νεοαναδύομενο μαζικό τουρισμό, που ανέδειξε τη Μεσόγειο σε έναν από τους βασικούς ταξιδιωτικούς

With the arrival at the port of destination the passengers disembarked into rowing boats which carried them to the shore and also undertook the transport of any goods that were being delivered. Up until the 1930s the majority of Mediterranean ports and particularly those of the islands lacked the technical infrastructure making it very difficult and dangerous putting into port and mooring the steamships. However life on board of a ship and the ocean journey had a pleasurable side as can be seen by the games played on the steamships from the start of the 20th century. An impressive selection of games such as cards, bridge, dominoes, backgammon, chess, draughts and dice were played on the ships leading to regular bans being imposed by the authorities who were concerned passengers may become addicted to gambling.

The two World Wars dealt a serious blow to the steamship industry, disrupting seaways and destroying the majority of the Mediterranean commercial fleet. However, the post-war years saw the industry return in force and reach a peak of activity. This was contributed to by the central location of the Mediterranean coupled with the developing mass tourism which saw the area become one of the major tourist destinations of the 20th century. A series of companies such as Potamianos' Epirotiki Lines turned away from coastal shipping in order to focus their attention on cruises to the Greek islands and the coast line of Asia Minor (fig. 54, 189). An example of the coalescence

Hamburg-Amerika Linie (Hapag), 1900
Hans Bohrdt
Mühlmeister & Johler, Hamburg
'Cobra'

προορισμούς του 20ού αιώνα. Μια σειρά εταιρίες, όπως η Ηπειρωτική του Ποταμίου, μεταποδούν από τις ακτοπλοϊκές συνδέσεις σε κρουαζέρες στα ελληνικά νησιά και τα μικρασιατικά παράλια (εικ. 54, 189). Χαρακτηριστικό παράδειγμα του συγκεφαρασμού της ακτοπλοΐας και της τουριστικής ανάπτυξης είναι η Ατμοπολίσια Αιγαίου Αφοι Τυπάλδου, που ιδρύθηκε το 1946 με την αγορά του πρώτου του αποτυπωμένου *Ηλιούπολης*. Όπως αναφέρει εύγλωττα διαφήμιση της εποχής (1953-54), «το ηλεκτροφόνιστον και με νέρα τρεχούμενα θαλασσηγόν *Ηλιούπολης*, ανακωρεί εκ Πειραιώς την 8:30 μ.μ. διά Σύρον, Τίνον, Μύκονον, Καρκινάρη, Αρμενίδην, Εύδολην, Αγιον Κήρυκον, Φούρνους, Καρλόβασι, Βαθύ, Τηγάνι».

Οι Κεφαλληνίτες Σύρους και Χαράλαμπος Τυπάλδος επένδυσαν στον τουρισμό, τον οποίον αντιμετώπιζαν ως επίσημα (και όχι απλά εποικιακή υπόθεση), που μπορούσε να συσσειτεί με επιτυχία με τις υπάρχουσες ακτοπλοϊκές συνδέσεις (εικ. 191, 192). Τα πλοία τους *Αγγέλικα*, *Αιγαίον* και *Mediterranean* παρέκαν ανέστι στο επιβατικό κοινό: διέθεταν αιθουσα κινηματογράφου και χορού με μόνιμη ορχήστρα, πισίνα και τεράστιες βεράντες, φορέσει διαδόρμους και ευρύχωρα διαμερίσματα, σηματοδοτώντας μια νέα εποχή για τα επιβατηγά πλοία των αρχών του αιώνα. Το 1951 εφόρμασαν μια πρωτότυπη ιδέα, που ήταν ύρων για τις μεταγενέστερες κρουαζέρες: το συνδισμό των τακτικών δρομοπλοϊών με οργανωμένες εκδρομές για τους ταξιδιώτες. Το *Αγγέλικα* ήταν δρομολογημένο στη γραμμή Πρίντεψ - Κέρκυρα - Κεφαλλονιά - Πάτρα - Πειραιά - Ηράκλειο και ταυτόχρονα πραγματοποιούσε κρουαζέρες (εικ. 71, 72). Παρά την πρωτοπόρα δράση της, η εταιρία των Αδελφών Τυπάλδου έπινξε άδοξα εξαιτίας της οικονομικής συντριβής που ακοιλούθησε το διαβόλιο ναυάγιο του *Ηράκλειον* στη Φαλκονέρα, τον Δεκέμβριο του 1966, κατά το δρομολόγιο Πειραιάς - Χανία.

Παράλληλη υπήρξε η πορεία της εταιρίας «Θρακική Ατμοπλοΐα» του Μάρκου Νομικού, η οποία δραστηριοποιήθηκε στην ακτοπλοΐα και τις πολυτελείς κρουαζέρες τη δεκαετία του 1960. Τα πλοία της

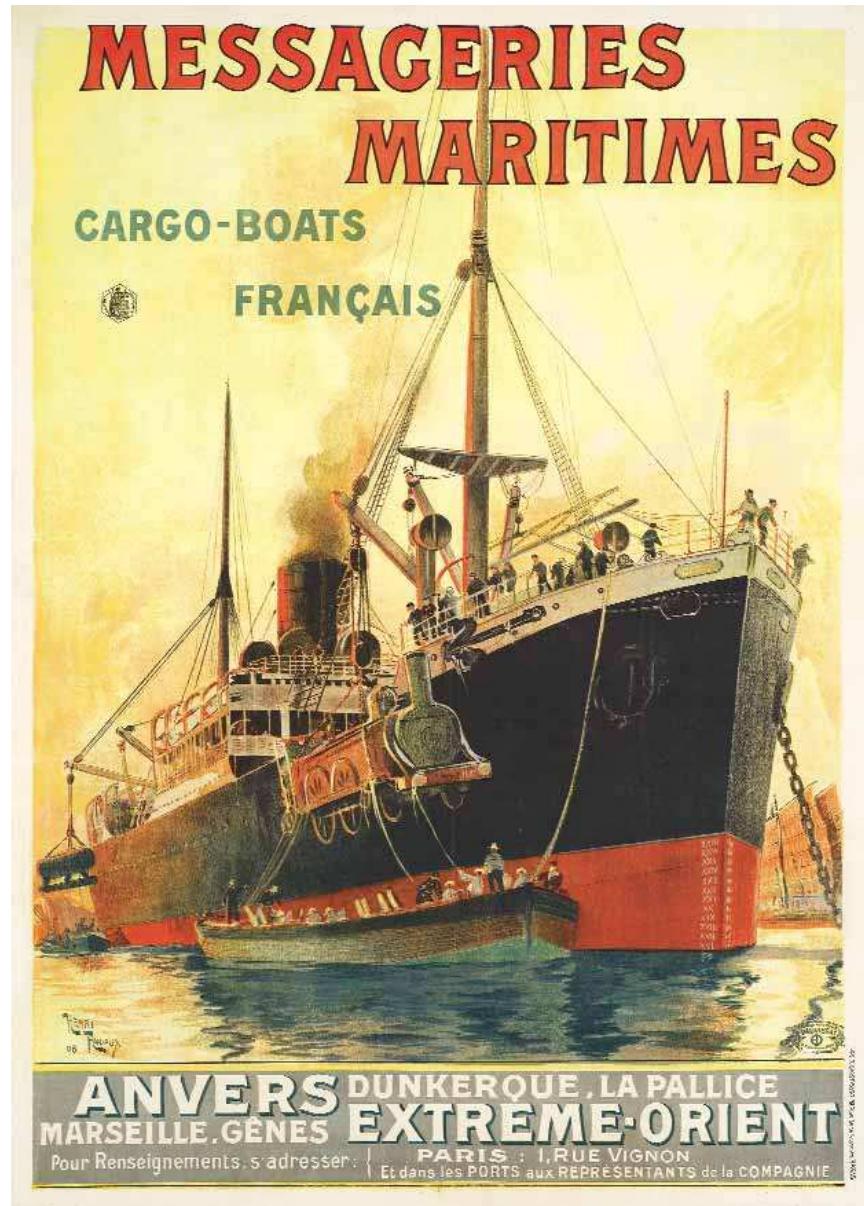
of coastal shipping and tourist development can be found in the case of Typaldos Lines which was founded in 1946 with the purchase of their first steamship *Ilioupolis*. As the eloquent advertisement of the time (1953-54) said "the cruise ship *Ilioupolis*, complete with on board electricity and running water, departs from Pireaus at 8.30 p.m. and stops at Syros, Tinos, Mykonos, Karkinagri, Armenidi, Evdilos, Agios Kirykos, Fourni, Karlovasi, Vathy, Tigani".

Spyros and Haralambos Typaldos from Kefallonia invested in tourism which they approached as an annual rather than simply a seasonal operation (fig. 191, 192). They believed that tourist shipping could be successfully integrated within the existing coastal shipping links. Their ships, *Angelika*, *Aigaion* and the *Mediterranean* provided luxurious comforts for their passengers including an on board dance hall, which doubled as a cinema, with a full time orchestra, a swimming pool and enormous verandas, wide corridors and spacious apartments. This move made by the Typaldos Bros marked the start of a new era in passenger shipping at the start of the century. In 1951 they had the pioneering idea to combine regular routes with organised trips for the passengers which was to be adopted later by the larger shipping companies. The Typaldos ship the *Angelika* serviced the route Brindisi - Corfu - Kefallonia - Patra - Pireaus - Heraklion and at the same time was used for cruises (fig. 71, 72). Despite its pioneering activity the Typaldos Bros' company met with an inglorious end due to economic disaster as a result of the famous shipwreck of the *Heraklion* in Falkonera in December 1966 during a journey from Piraeus to Chania.

In the 1960s Markos Nomikos' company, Nomikos Lines, operated both in coastal shipping services and in luxury cruises. Ships from the Nomikos fleet, *Lito*, *Apollon*, *Agamemnon* and *Achilleus* appeared regularly in Greek films of the time drawing attention to this new leisure and recreation opportunity for postwar society (fig. 73). The company had been in operation from much earlier

Compagnie des Messageries Maritimes, 1908
Henri Hudaux
Affiches artistiques E. Dauvissat, Paris
'Gange'
104.5 x 73.5 cm
Gabriele Cadrigher Collection
© Collection Association French Lines

24

εταιρίες Ληπά, Απόλλων, Αγαμέμνων και Αχιλλέας εμφανίζονται συχνά στις ταϊνίες του ελλήνικού κινηματογράφου της εποχής ομπατοδοτώντας τον νέο τρόπο αναψυχής για τη μεταπολεμική κοινωνία (εικ. 73). Η δράση της εταιρίες είχε ζεκίνει σωρτέρα στις ακτοπλοϊκές ρότες. Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, τα πλοία *Karaïskakis*, *Kanaris* και *Miaoulis*, τα επονομαζόμενα «ιταλικά», ναυπηγήθηκαν από το ελληνικό κράτος για τις ανάγκες της ελληνικής ακτοπλοΐας με χρήματα προερχόμενα από τις ιταλικές πολημερικές επανορθώσεις και περιήλθαν στη Θρακική Αττική πλάτα μετά από πληιοδοτικό διαγωνισμό. Τα νεότευκτα πλοία που διέτρεχαν το Αιγαίο, με γραμμές για τις Κυκλαδίς, τα Δωδεκάνησα και τα νησιά του βορειοανατολικού Αιγαίου, έφεραν νέα εποχή στην ακτοπλοΐα (εικ. 74). Γράφει χαρακτηριστικά ο Στράτης Μυριβήλης για τα ταξίδι από τον Πειραιά προ την ίδιατερη παρίδη της Μυτιλήνης: «Για κείνους που ξέρουν να χαρούν αισθητικά τα ταξίδι στη θάλασσα υπάρχουν σήμερα δύο θαυμάσια, οιλοκαΐνουργια καράβια της Θρακικής, ο *Kanaris* και ο *Karaïskakis*, που μεταβάλλουν τα ταξίδι σε αθηνική απόλαυση. Καίσαράξιδα, όποια σαν γήραοι, μοσκοβούσιονέ πάστρα και αρχοντιά. Δεν μπορεί παρά να ομολογησει κανένας πως μέρα με τη μέρα η ελληνική ακτοπλοΐα εκπολιτίζεται».

Στους νεότερους χρόνους, επιχειρηματικές πρωτοβουλίες για τη λειτουργία ακτοπλοϊκών γραμμών ξεπίνθαν μέσα από τις τοπικές κοινωνίες, στην προσπάθειά τους να εξασφαλίσουν τακτικά δρομολόγια καθ' όλη τη διάρκεια του έτους. Τις δεκαετίες του 1960 και 1970, οι κάτοικοι της Κρήτης και της Λέσβου έγιναν οι κύριοι μέτοχοι στην ANEK (Ανώνυμη Ναυτιλιακή Εταιρεία Κρήτης Α.Ε.) (εικ. 78) και στη NEL Lines (Ναυτιλιακή Εταιρεία Λέσβου) αντίστοιχα, οι οποίες μέρχι και σήμερα συνδέουν τα αντίστοιχα νησιά με την πειραιωτική Ελλάδα. Ανάλογα παραδείγματα από τη δυτική Μεσόγειο προσφέρουν οι γαλλικές και οι ιταλικές ακτοπλοϊκές εταιρίες.

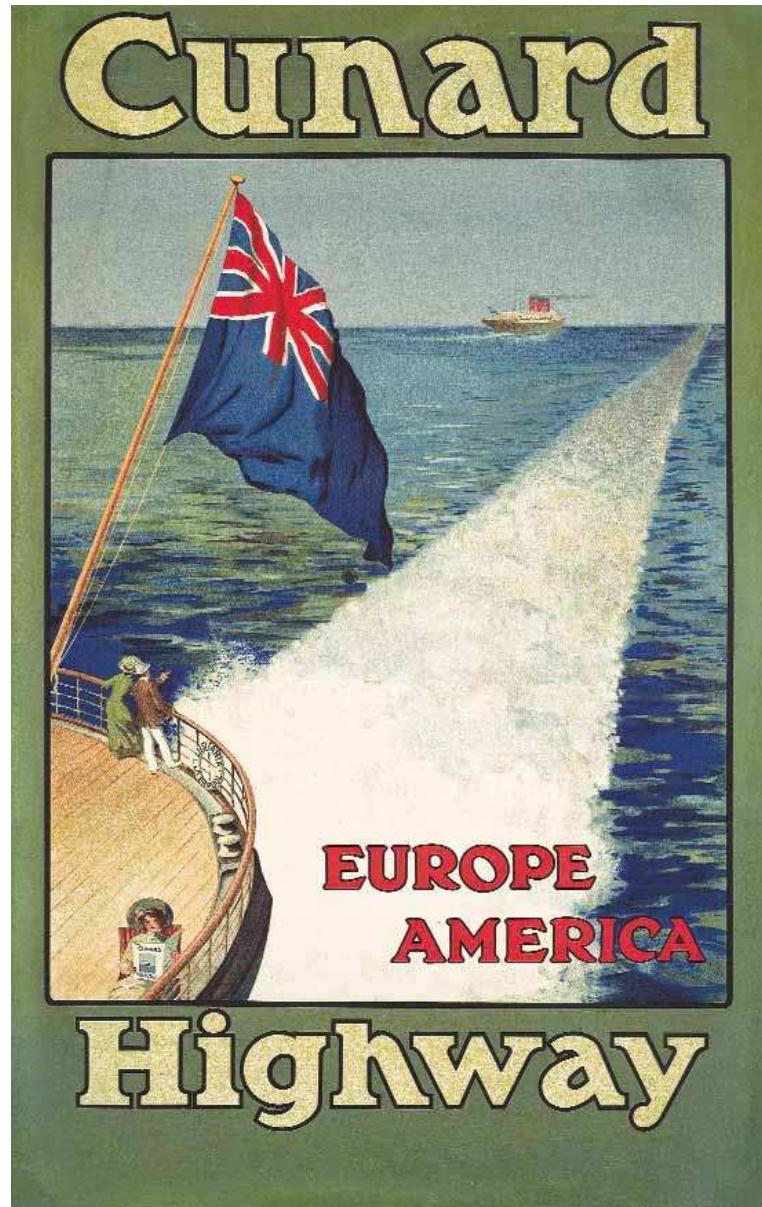
Πάγια στόχευση των ακτοπλοϊκών εταιρειών ήταν οι ταχύτερες και τακτικότερες συνδέσεις αιλιά και η γεωγραφική διεύρυνση του δικτύου

serving coastal shipping routes. At the start of the 1950s the ships *Karaïskakis*, *Kanaris* and *Miaoulis*, dubbed the 'Italian', were built by the Greek state to cover the needs of the Greek coastal shipping with money from Italian reparations which were awarded to Nomikos Lines after winning the bidding. The new-fangled ships which operated in the Aegean Sea on lines to the Cycladic Islands, the Dodecanese and the islands of the northeast Aegean heralded a new era in coastal shipping (fig. 74). Stratis Myrivilis wrote characteristically of a journey from Piraeus to his native Mytilini: "For those who know how to enjoy travelling on the sea there are now two amazing new Nomikos Line ships, the *Kanaris* and *Karaïskakis* which transform the journey into pure pleasure. Fine-sailing, white like gulls, fresh, clean and noble. One can only admit that day after day Greek coastal shipping becomes all the more refined."

Later business initiatives for the operation of coastal shipping lines sprang up within local societies in their attempt to ensure regular routes throughout the year. In the 1960s and 70s the residents of Crete and Lesvos became the main shareholders in ANEK Lines (fig. 78) and NEL Lines respectively which continue to link these islands to mainland Greece today. Similar examples can be seen in the West Mediterranean with French and Italian coastal companies.

Coastal shipping companies continued to strive for the fastest and most regular connections in addition to the expansion of their networks so as to provide services throughout the year. At the start of the 19th century these targets were realised through developments in technology and the use of the steam engine. However even in recent years technology continues to play an essential role in coastal sea links. Steam engines are now a thing of the past. The introduction of fast and super fast vessels and catamarans that carry both passengers and vehicles have reduced ocean travel times even further while providing safe comfortable and pleasurable journeys. Changes have also taken place in the field of coastal shipping business. While

Cunard Line, 1908
T. Forman & Sons, Nottingham, Liverpool, London and Glasgow
'Lusitania', 'Mauretania'
100.6 x 62.8 cm
Gabriele Cadrinher Collection

tous, έτσι ώστε να εξυπηρετείται κατά τη διάρκεια οιλόκηπρου του έτους. Σε αρχές του 19ου αιώνα, το μέσο που έκανε δυνατή την επίτευξη των στόχων ήταν η τεχνολογική ανάπτυξη και ο χρήσης του ατμού. Αλλά και στα νεότερα χρόνια, η τεχνολογία συνεχίζει να παίζει καταπιτικό ρόλο στις ακτοπλοϊκές συνδέσεις. Ο αιμός αποτελεί πλέον παρελθόν. Η υιοθέτηση ταχύπλοων και υπερταχύπλοων πλοίων και πλοίων τύπου καταμαράν, επιβατηγών και οχηματαγωγών, περιόρισε ακόμη περισσότερο τη διάρκεια των θαλάσσιων διαδρομών, προσφέροντας ταυτόχρονα ένα σαφαρής, άνετο και ευχάριστο ταξίδι. Αλλαγές όμως παρουσιάστηκαν και στη δομή των ακτοπλοϊκών επιχειρήσεων.

Ενώ τον 19ο και τον 20ό αιώνα ήταν πάριοι ήταν οι επικειρματικές πρωτοβουλίες μεμονωμένων εφοπλιστών, η σημερινή ανταγωνιστική αγορά του 21ου ενθαρρύνει, και στο χώρο της επιβατηγού ναυτιλίας, τη συγκρότηση επιχειρηματικών ομίλων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα στο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου αποτελεί ο Όμιλος Attica. Σε μέρες μας, δραστηριοποιείται στην ακτοπλοΐα του εσωτερικού με την εταιρεία Blue Star Ferries (εικ. 80), η οποία λειτουργούσε από το 1965 ως Strintzis Lines, συνδέοντας τον Πειραιά με την Κρήτη, τις Κυκλαδες και τα Δωδεκάνησα. Στη γνώριμη ράτα της Αδριατικής, εξυπηρετώντας τις γραμμές προς Μπάρι και Ανκόνα, δραστηριοποιείται το άλλο μέλος του ομίλου, η Super Fast Ferries, η οποία ιδρύθηκε το 1995 με την αγορά και δρομολογών των δύο πρώτων υπερταχύπλοων πλοίων στη γραμμή Πάτρα - Ανκόνα.

Τα πλοία της γραμμής, είτε πρόκειται για ατμόπλοια είτε για τα σύγχρονα υπερταχύπλοα σκάφη, διαπλέουν τη Μεσόγειο από τον 19ο αιώνα σε άγονες και σε ποιλυσύναστες ρότες. Έχουν διαγράψει όπερα ναυτικά μιλιά μεταφέροντας εμπορεύματα και επιβάτες, συνδέοντας τη Λιμναία και τις ακτές της μεσογειακής πολυνησίας. Σιωπηλοί μάρτυρες των θαλάσσιων ταξιδίων τους είναι οι αφίσες στα ταξιδιωτικά γραφεία και τα πρακτορεία, που καταμετρούν τους ναυλώσι και τα πλοία.

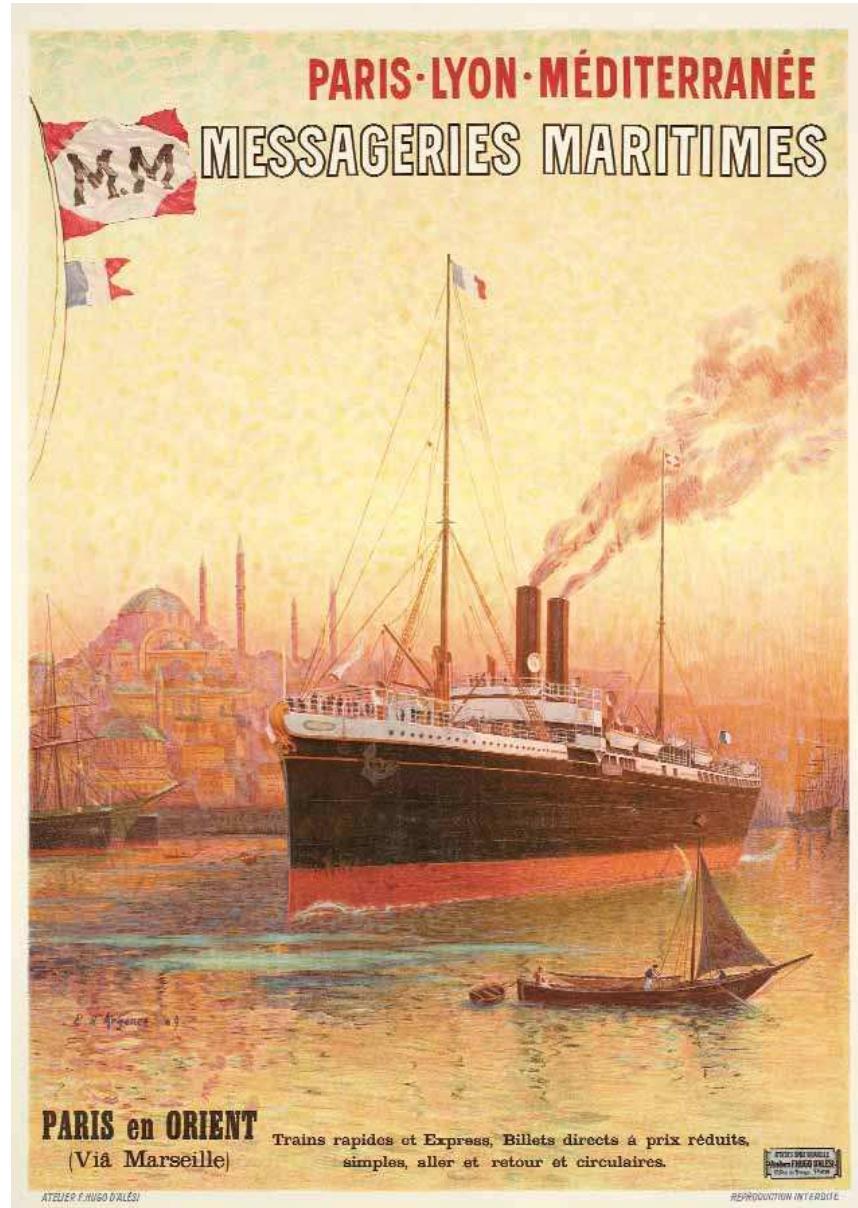

in the 19th and 20th centuries business was dominated by initiatives of individual businessmen, nowadays the competitive market of the 21st century encourages the creation of groups of companies including the area of passenger shipping. A characteristic example of this in the area of the East Mediterranean is the Attica Group. Nowadays the Attica Group operate in domestic coastal shipping with the Blue Star Ferries (fig. 80) company which has been in operation since 1965 as Strintzis Lines operating then between Piraeus, Crete, the Cycladic Islands and the Dodecanese. The Adriatic routes to Bari and Ancona are operated by the other member of the group, Super Fast Ferries, which was founded in 1995 with the purchase and operation of the first two super fast ships on the Patra - Ancona line.

The ships of the line, be they steamships or modern day super fast vessels, have been operative on unprofitable and highly profitable routes in the Mediterranean since the 19th century. They have clocked up numerous nautical miles transporting freight and passengers connecting the ports and shores of the many Mediterranean islands. The posters in the travel agencies record the freight and ships and bear silent witness to their ocean journeys.

Compagnie des Messageries Maritimes, 1909
Eugène d'Argenlie
Atelier F. Hugo d'Alési, Paris
'Atlantique', 'Chili', 'Cordillère', 'Magellan', 'Tourane',
'Amazon' or 'Tonkin'
104.7 x 75.6 cm
Gabriele Cadrigher Collection
© Collection Association French Lines

26

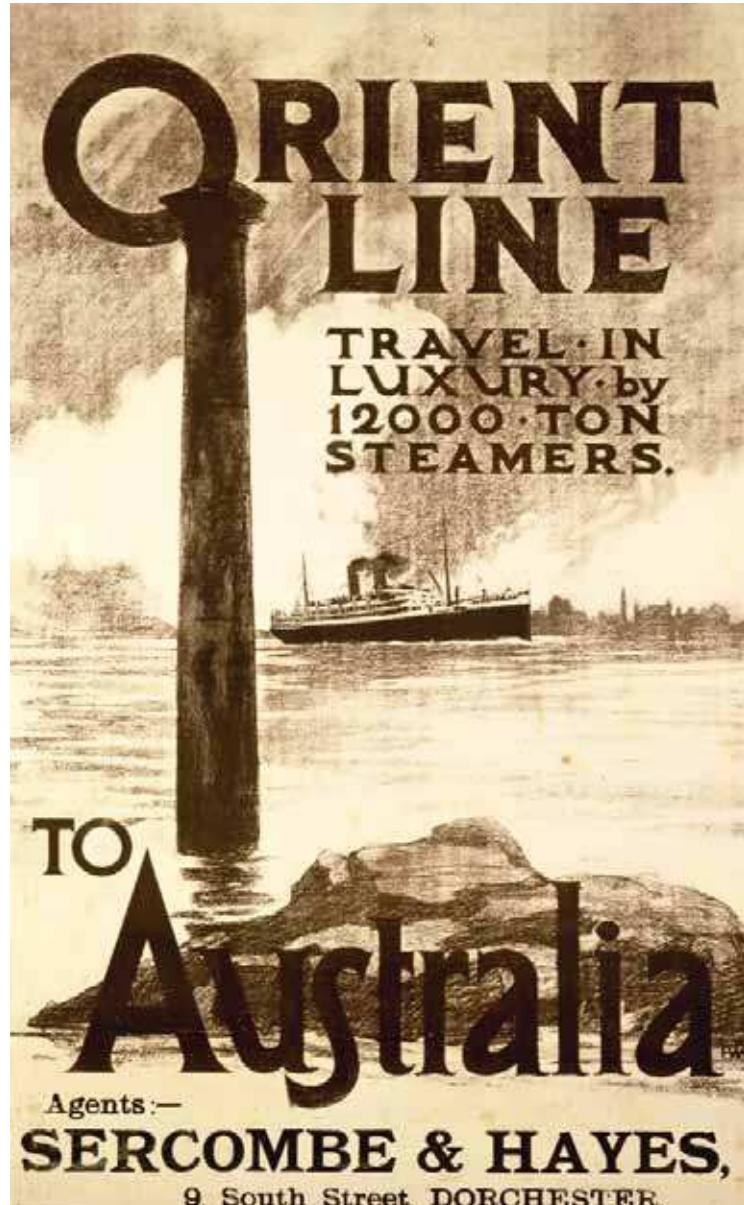

Ungarisch-Kroatische See-Dampfschiffahrts Actien-Gesellschaft, 1902-1923
Gödöllő

27

Orient Line, ~ 1909
'Orsova', 'Otway', 'Osterley', 'Otranto', 'Orviéto' or 'Orama'
98.8 x 60.5 cm
© P&O Heritage Collection

28

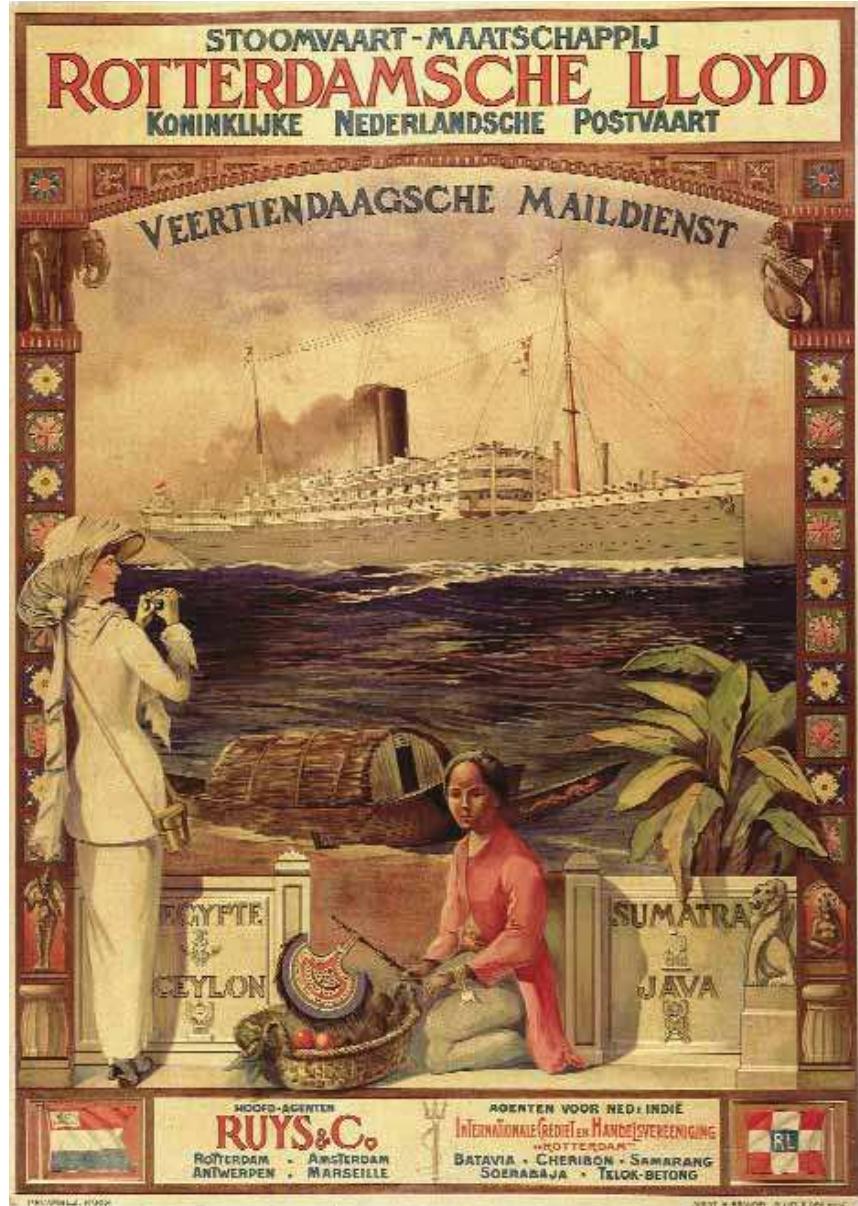

Koninklijke Paketvaart-Maatschappij, ~ 1910
L. van Leer & Co., Amsterdam
'Rumphius'
103 x 69 cm
Gabriele Cadrinher Collection

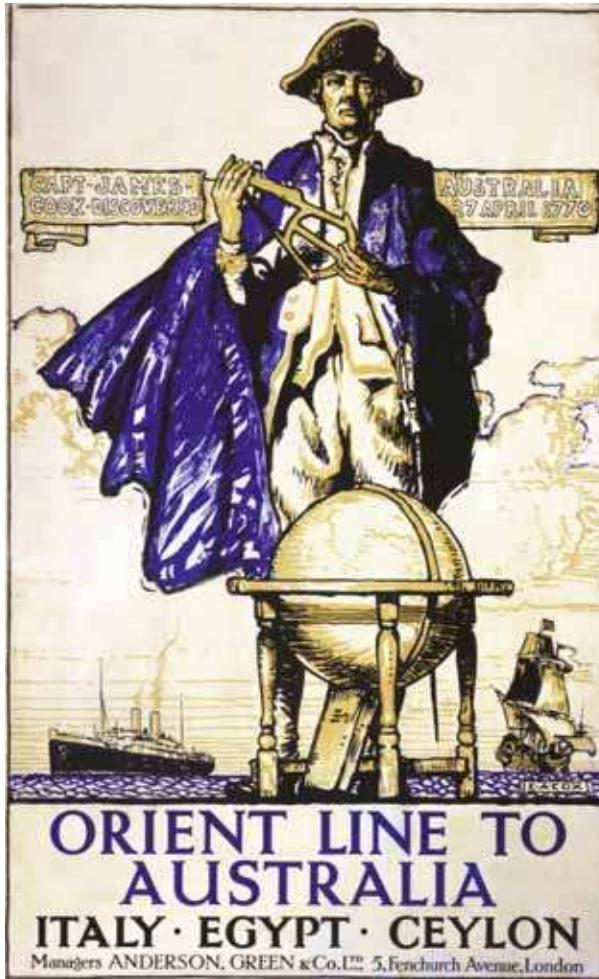
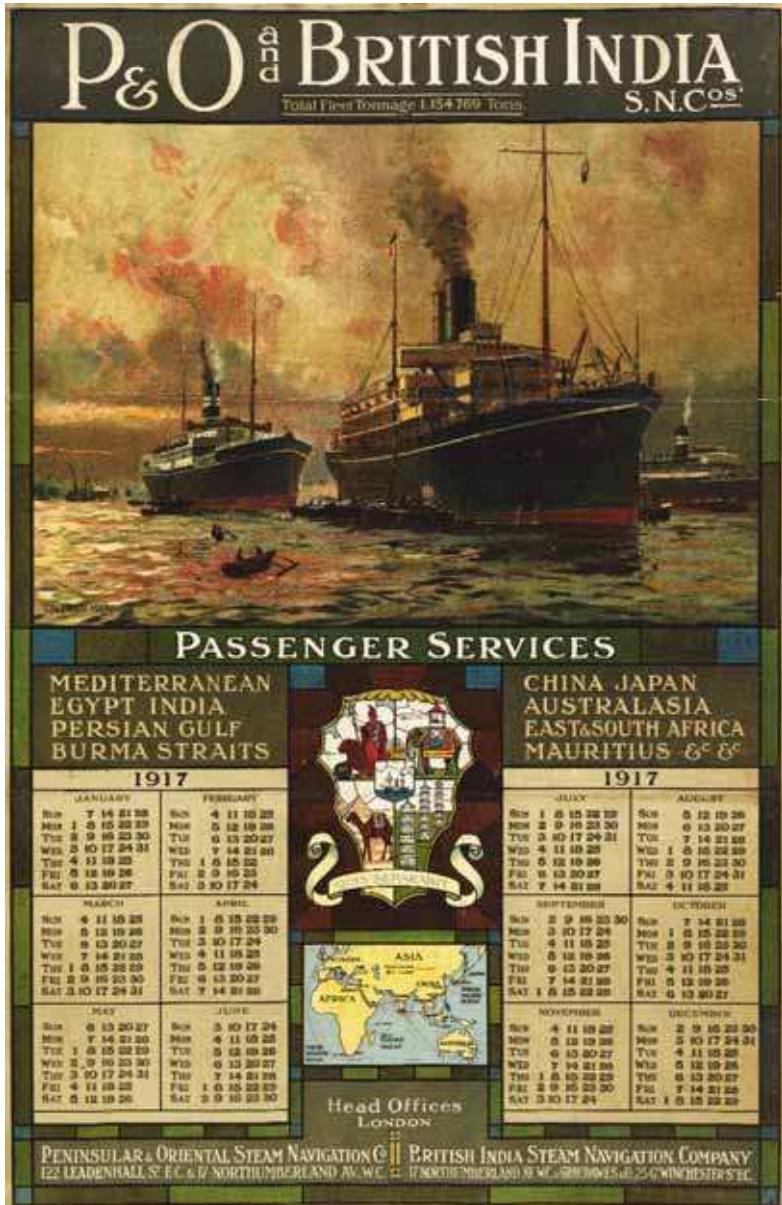
29

Rotterdam Lloyd, 1915
Devambez, Paris
'Insulinde'
101.5 x 71.5 cm
Gabriele Cadrinher Collection

30

GUST A. KREUZER, DUTCH DAY

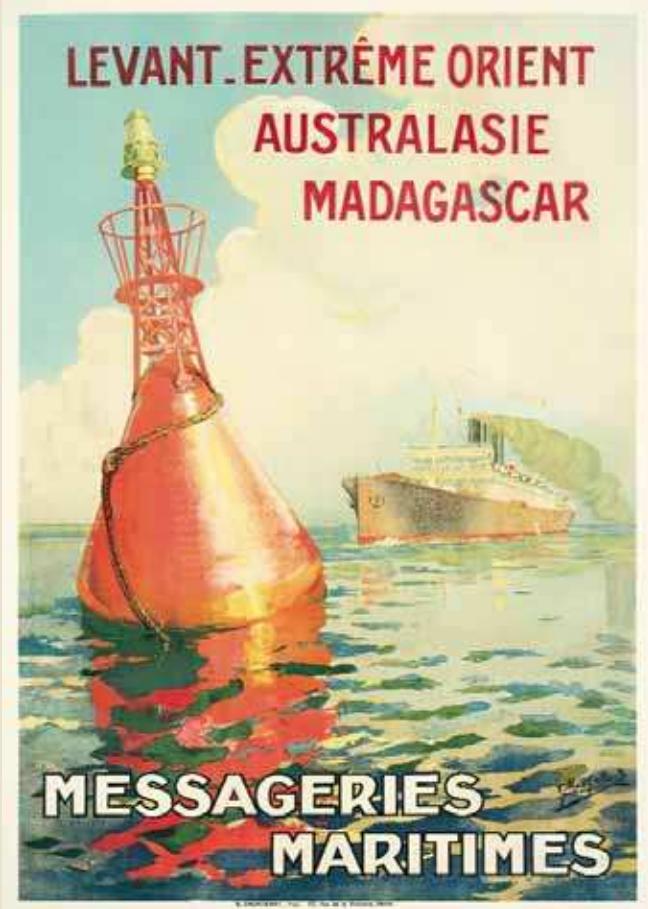

P&O Steam Navigation Company and
British India Steam Navigation Company Ltd, 1917
Arthur James Weatherall Burgess R.I., R.B.C., R.O.I., R.S.M.A.
'Medina'
72.6 x 47.7 cm
© P&O Heritage Collection

31

Orient Line, 1920s
Albert Elijah Cox R.I., R.B.A.
99.9 x 61.8 cm
© P&O Heritage Collection

32

Compagnie des Messageries Maritimes, ~1919

Gilbert Galland

Imprimerie E. Dauvissat, Paris

'Portos'

105.8 x 74.8 cm

Gabriele Cadrinher Collection

© Collection Association French Lines

33

Compagnie Générale Transatlantique, 1920

Louis Lessieux, *Dans le Sud-Algérien*

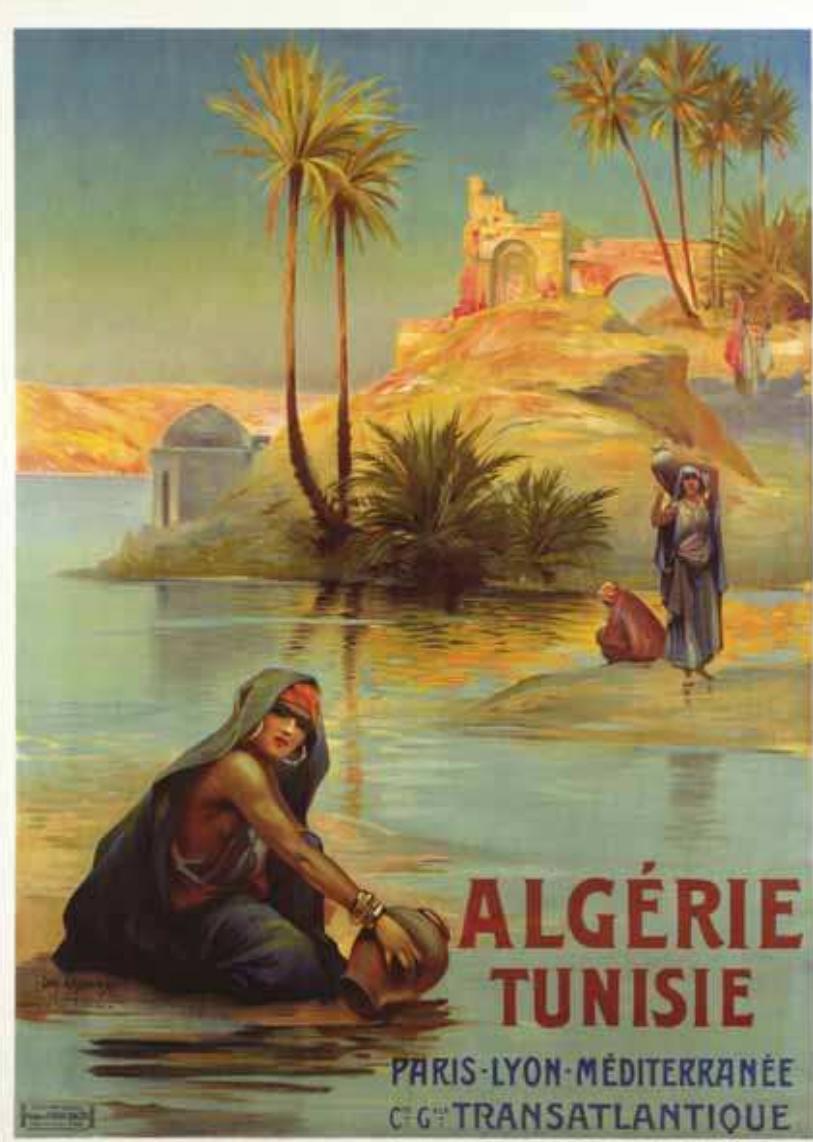
Ateliers F. Hugo D'Alesi, Paris

Comille & Serre - Imprimeurs

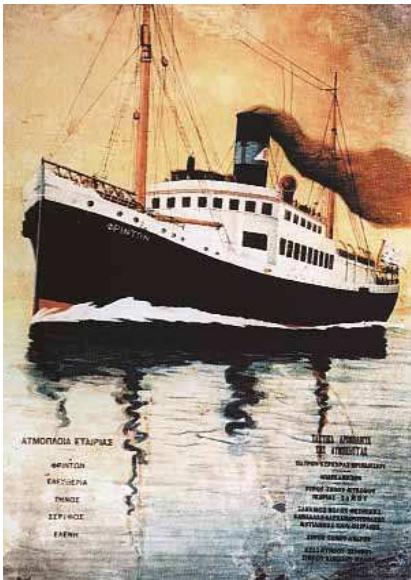
45 x 32.9 cm

© Collection Association French Lines

34

CHARTERED & OPERATED BY TRANSATLANTIQUE

Αιμορπότο Πανταλέων, 1920
Τύπος Έφημ. «Έφημα» - Πειραιώς
«Αρκαδία»
Συλλογή Αναστασίου Ι. Τζαμιώτη

Navigation Pantaleon, 1920
'Sfera' newspaper - Piraeus
'Arcadia'
Anastasios I. Tzamtzi Collection

35

Αιμορπότο Σάμου Υιών Ιγγλέσων, δεκαετία 1920
«Φρίνταν»
Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

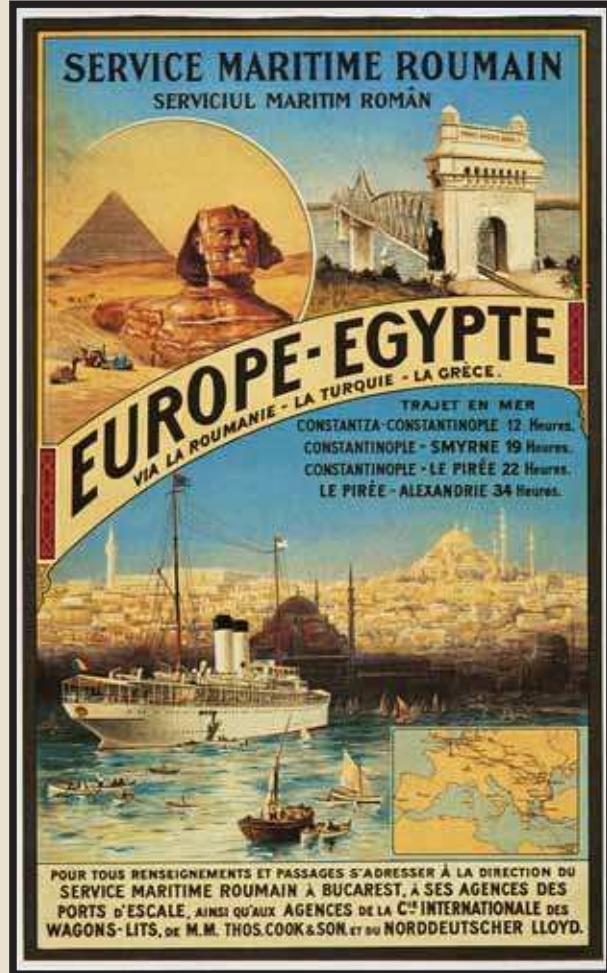
D. Inglessis Fils, S.A. Nav. de Samos, 1920s
'Frinton'
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

36

Khedivial Mail Line, 1920s
Waterlow & Sons Limited, London
'Famaka', 'Fezara', 'Abbasieh', 'Belkas' or 'Bilbeis'
89 x 59 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

37

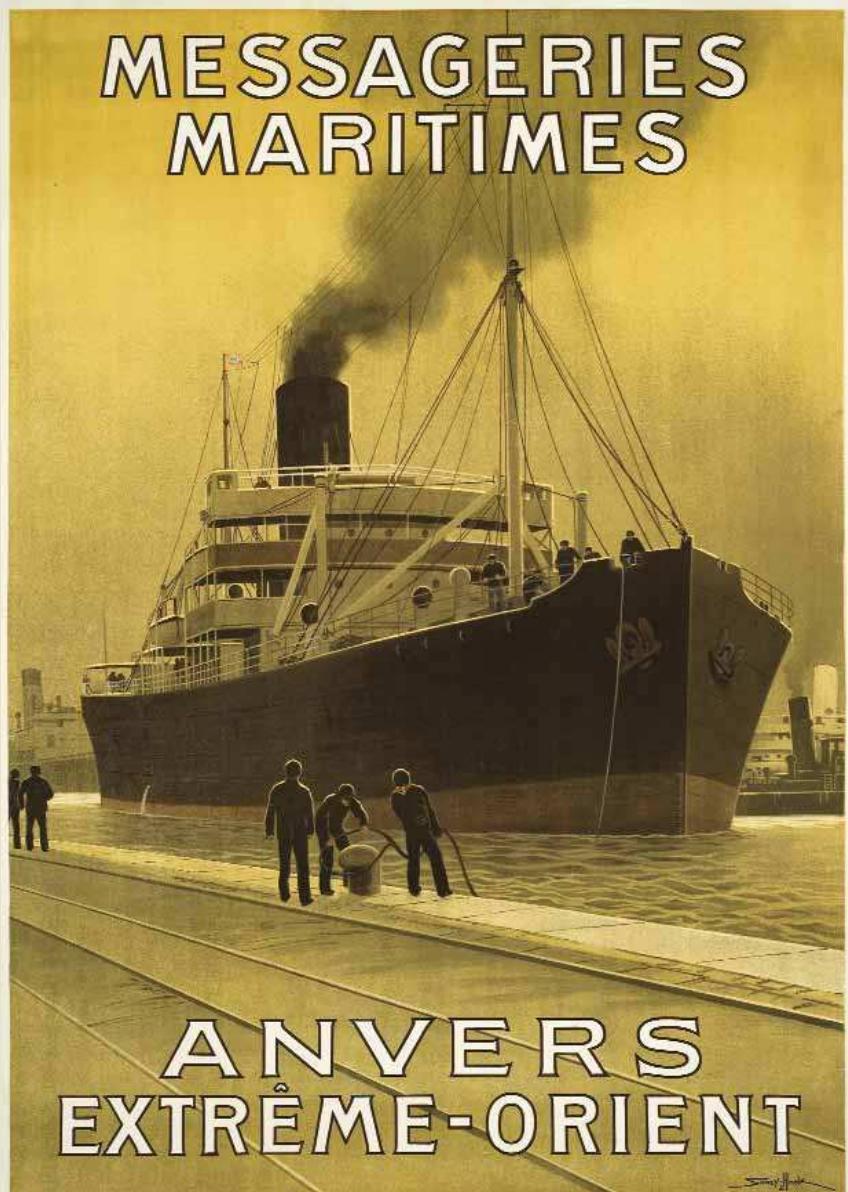

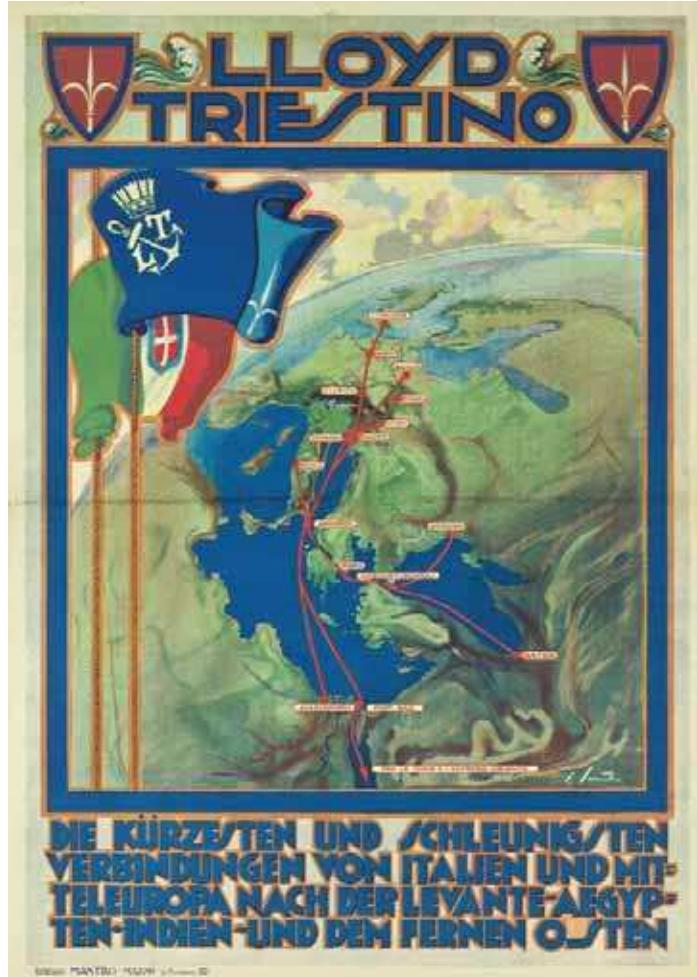
Service Maritime Roumain, 1922-1936
'Imprăștel Trajan' or 'Dacia'

38

Compagnie des Messageries Maritimes, ~1920
Sandy Hook (George Tabouréau)
Imprimerie F. Champenois, Paris
'Docteur Pierre Benoit'
101 x 71.3 cm
Gabriele Cadringher Collection
© Collection Association French Lines

39

Lloyd Triestino, 1920

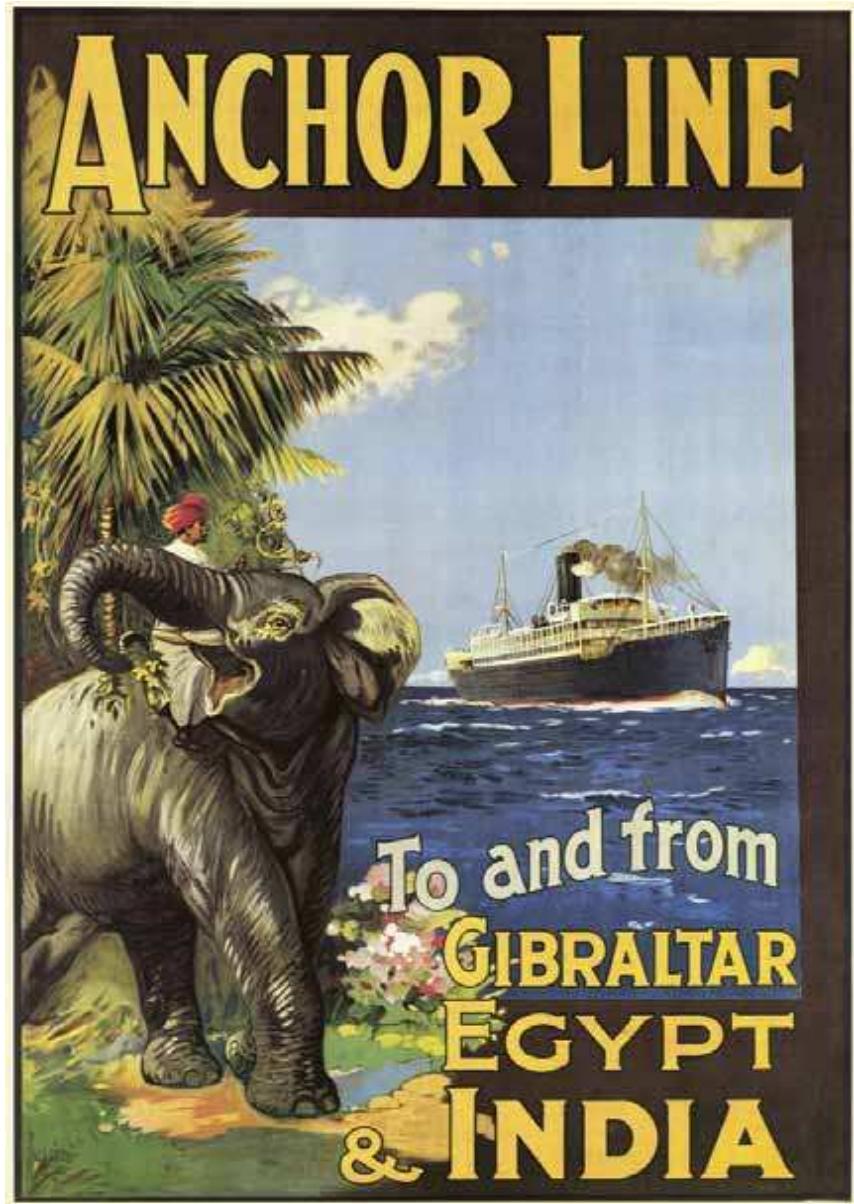
E. Sennha

Edizioni Mastro Milano, p. Duomo 20

100 x 70 cm

Museum für Angewandte Kunst, Vienna / Georg Mayer

© Italia Marittima S.p.A.

Anchor Line, 1921

Alf Cooke Ltd

Aleos London & Glasgow

'Assyria', 'Algeria'

42

Compagnie des Messageries Maritimes, 1922
Sandy Hook (George Taboureau)
Imprimerie Max. Cremnitz, Paris
'Yang-Tse'
78.5 x 59 cm
Gabriele Cadrigher Collection
© Collection Association French Lines

Ellerman Lines, 1922
Odin Rosenvinge
Turner & Dunnett Ltd, Liverpool, London, Southampton
'City of Nagpur'

43

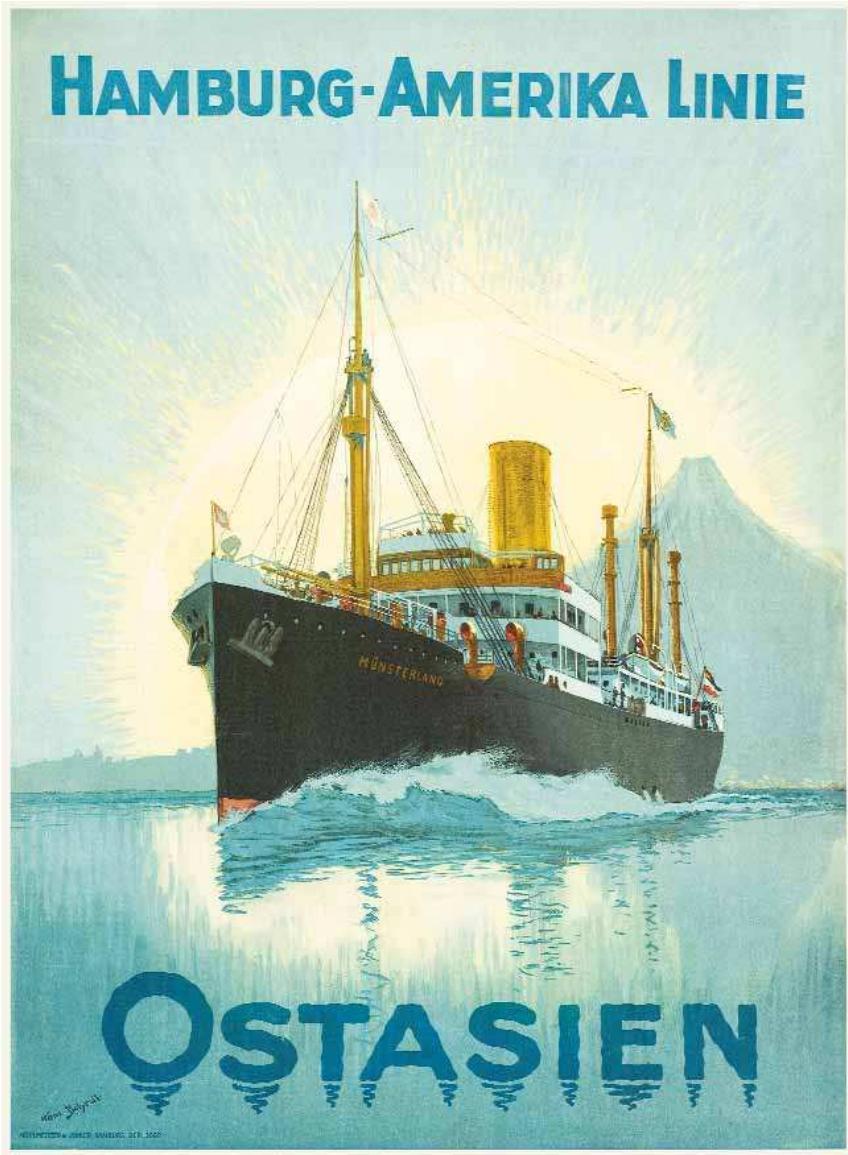

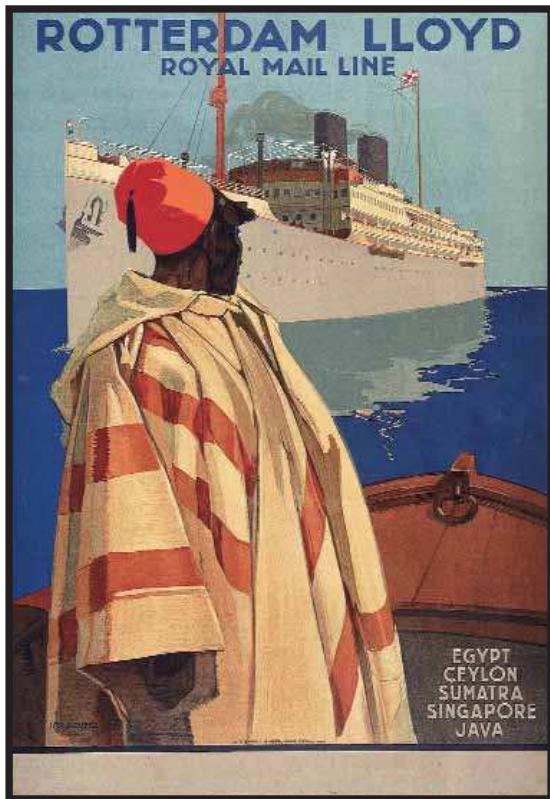
Hugo Stinnes Linien, 1922
Rud Rüffer Freital-Dresden
Offsetdruck Huss & Schröder Hamburg 1
‘Emil Kirdorf’

44

Hamburg-Amerika Linie (Hapag) – 1922
Hans Bohrdt
Mühlmeister & Johler, Hamburg
‘Münsterland’
70 x 52.1 cm
Gabriele Cadrigher Collection

45

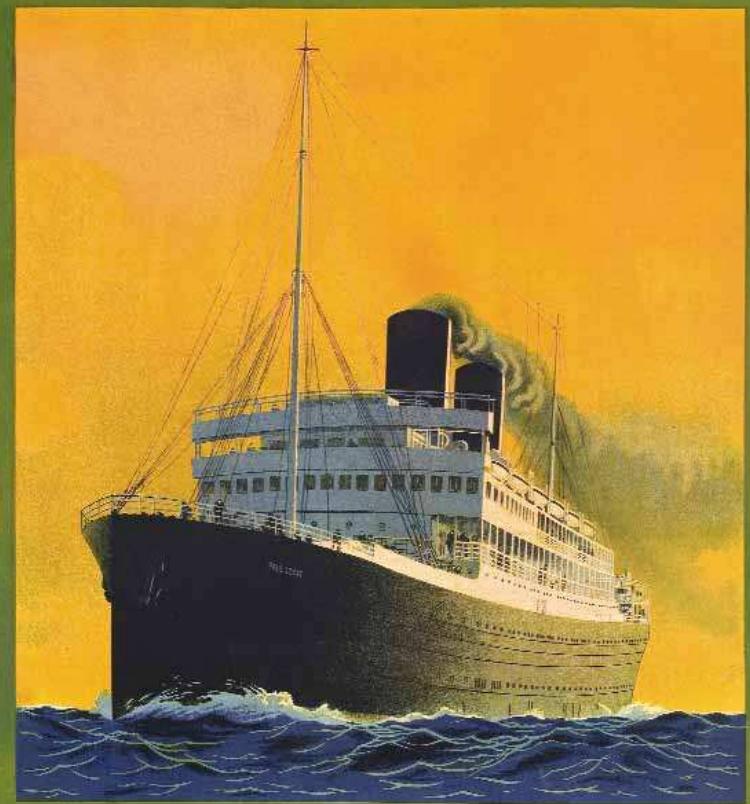
Rotterdam Lloyd, ~ 1924
Jos. Rovers (Joseph Johannes)
Emrik & Binger, Haarlem
'Patria'
71 x 47.5 cm
Gabriele Cadrinher Collection

46

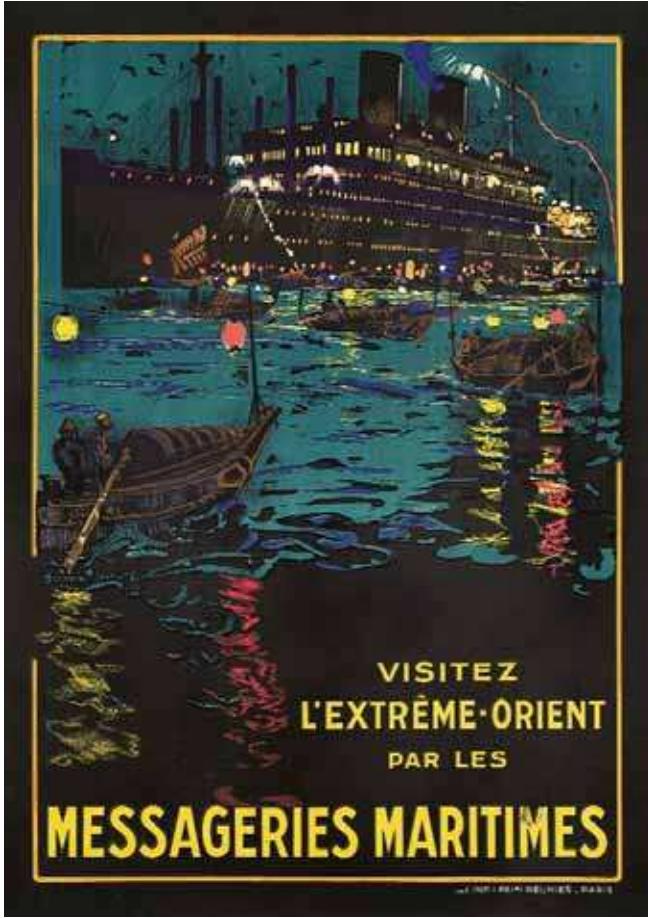
Compagnie des Messageries Maritimes, ~ 1925
Sandy Hook (Georges Tabourel)
E. Dauvissat, Paris
'Paul Lécat'
100.7 x 71 cm
Gabriele Cadrinher Collection
© Collection Association French Lines

47

MESSAGERIES MARITIMES

Imo. E. DAUVISSET. 65. Rue de la Victoire. PARIS.

Compagnie des Messageries Maritimes, 1928

Bernard Raoul Lachèvre

Imprimeries Françaises Réunies, Paris

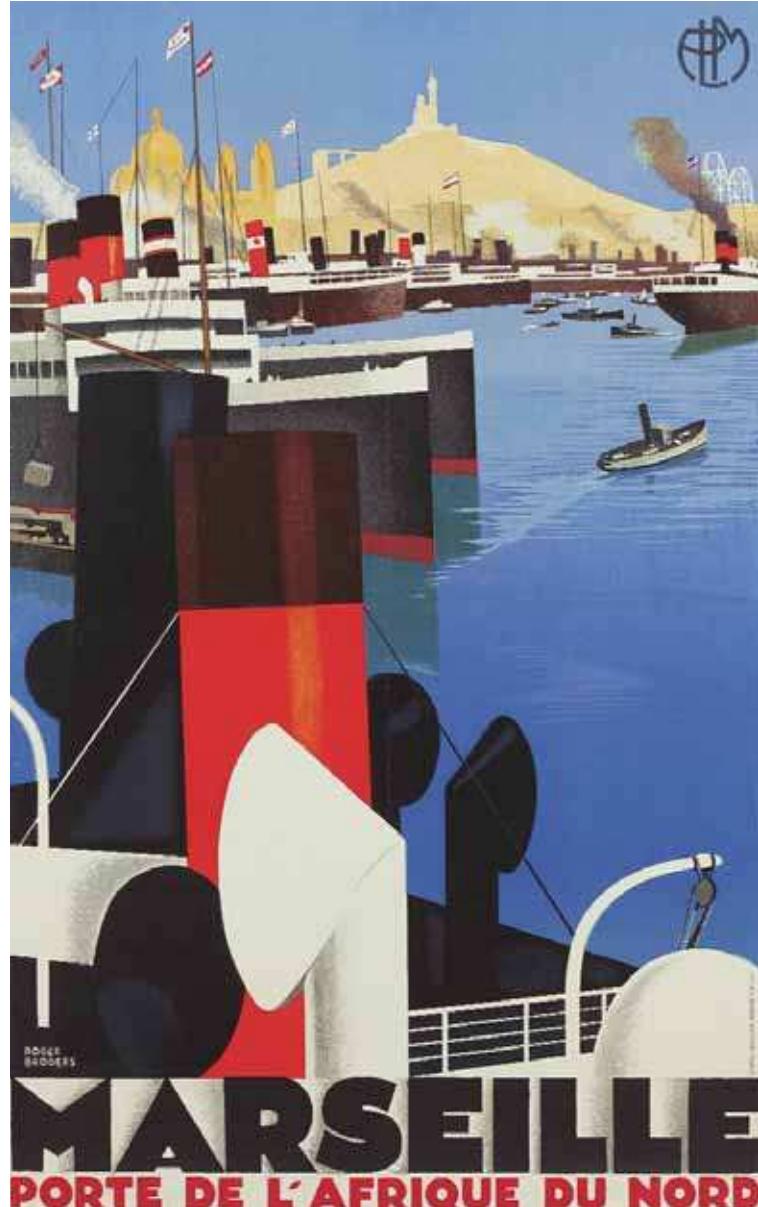
'D'Artagnan' or 'Athos II'

104 x 73.7 cm

Gabriele Cadrinher Collection

© Collection Association French Lines

48

Marseille. Porte de l'Afrique du Nord, 1929

Roger Broders

Lucien Serre & Co. Paris

100 x 62 cm

Museum für Angewandte Kunst, Vienna / Tibor Rauch

49

Compagnie de navigation Paquet, 1929
Max Ponty

Société générale de presse et d'édition

Hachard & Cie, Paris

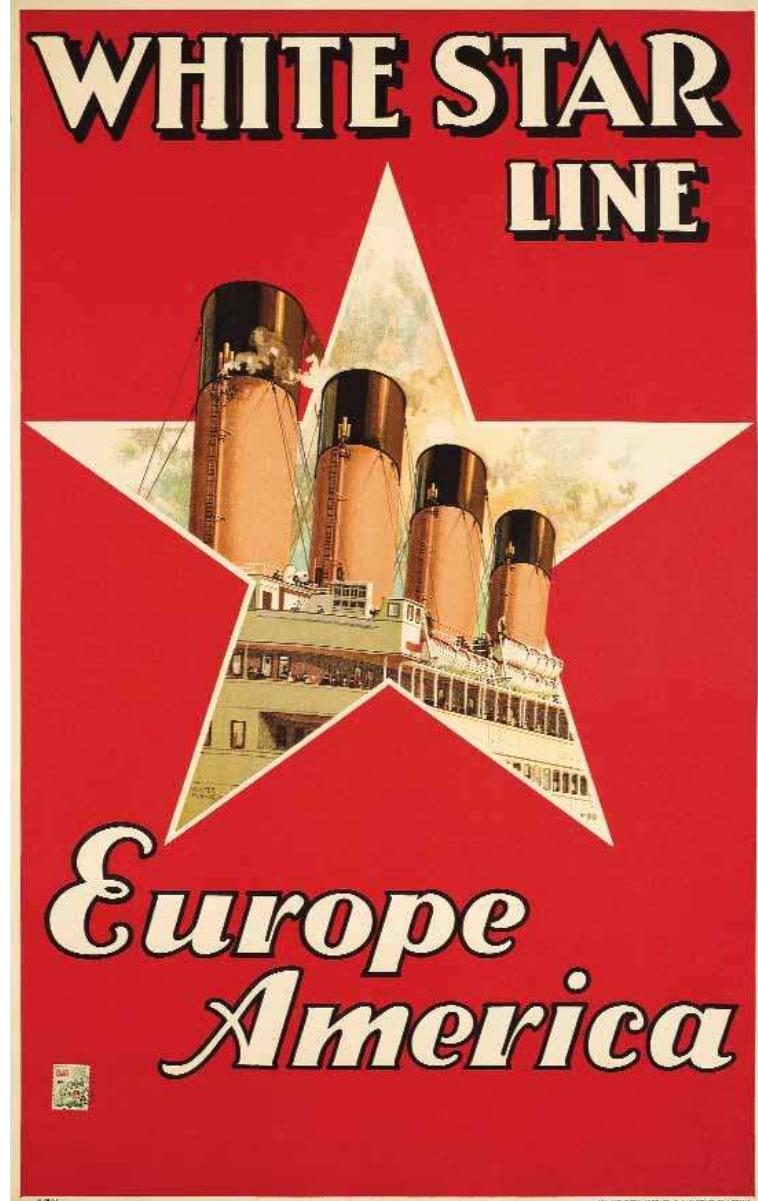
'Maréchal Lyautey'

104.6 x 73.7 cm

Gabriele Cadringher Collection

© Collection Association French Lines

50

White Star Line, ~1929
Walter Thomas

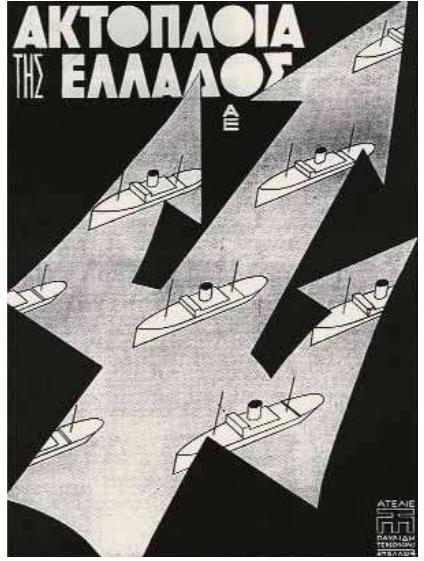
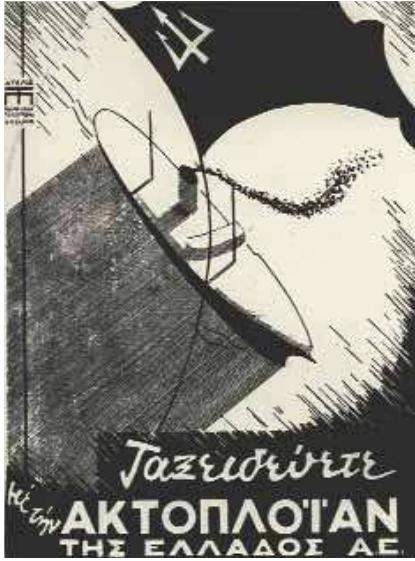
The Liverpool Printing & Stationery Co. Ltd

'Olympic'

101 x 63 cm

Gabriele Cadringher Collection

51

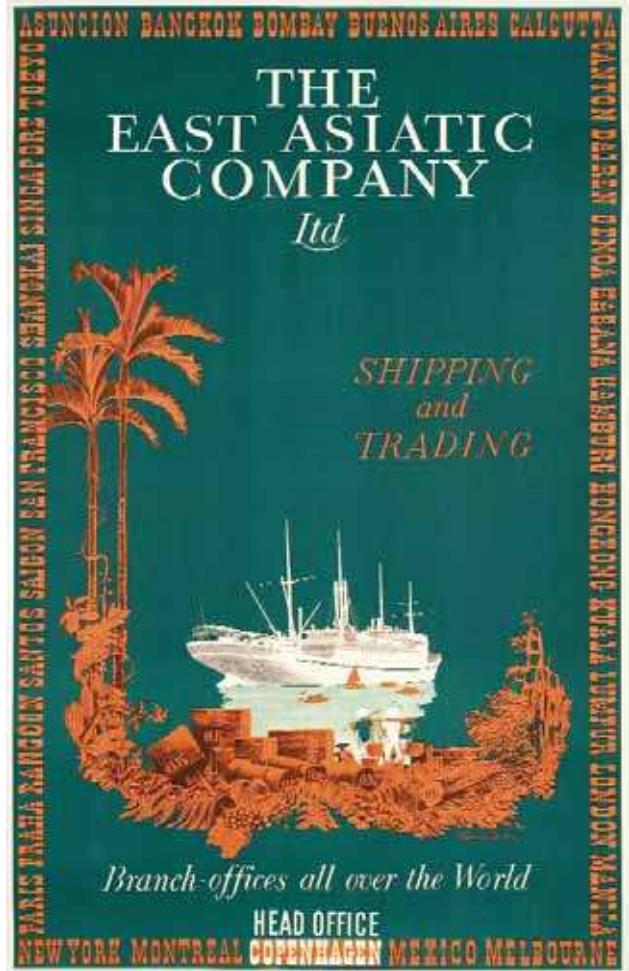
Ακτοπλοία της Ελλάδος (ΑΚΤΕΛ Α.Ε.),
δεκαετία 1930
Ατελέ Παυλίδη Τερζόπουλου, Απελήνο 4
Συλλογή Αναστασίου Ι. Τζαμτζή
52

Ακτοπλοία της Ελλάδος (ΑΚΤΕΛ Α.Ε.),
δεκαετία 1930
Ατελέ Παυλίδη Τερζόπουλου, Απελήνο 4
Συλλογή Αναστασίου Ι. Τζαμτζή
53

Ηπειρωτική Αιμοπλοΐα
Γεωρ. Ποταμιάνος, α.ε.
ΦΟΡΤΗΓΑ ΑΙΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΥ, ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ
ΑΙΜΟΠΛΟΪΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ
ΦΩΤΙΑ - ΝΕΤΡΑ
ΗΠΕΙΡΟ-ΕΑΙΓΑΡΑ-ΤΑΞΙΔΙ
ΤΑΧΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΙΩΝΙΩΝ, ΑΝΤΙΓΑΚΙΟΥΝ, ΚΟΡΚΥΡΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΣΤΥΛΛΑΣΟΝ, ΒΟΡ. ΖΕΙΡΑΚΑΝΟΝ, ΚΡΗΤΗΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΝΗΣΙΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ
Επιχείρησης Λαζαρίδη Αθήνα 11111 (01.00)
54

Compagnie des Messageries Maritimes, ~ 1930
Gilbert Galland
Imprimeries Frs. Réunis, Paris, FR
100 x 62 cm
Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zurich
© Collection Association French Lines
55

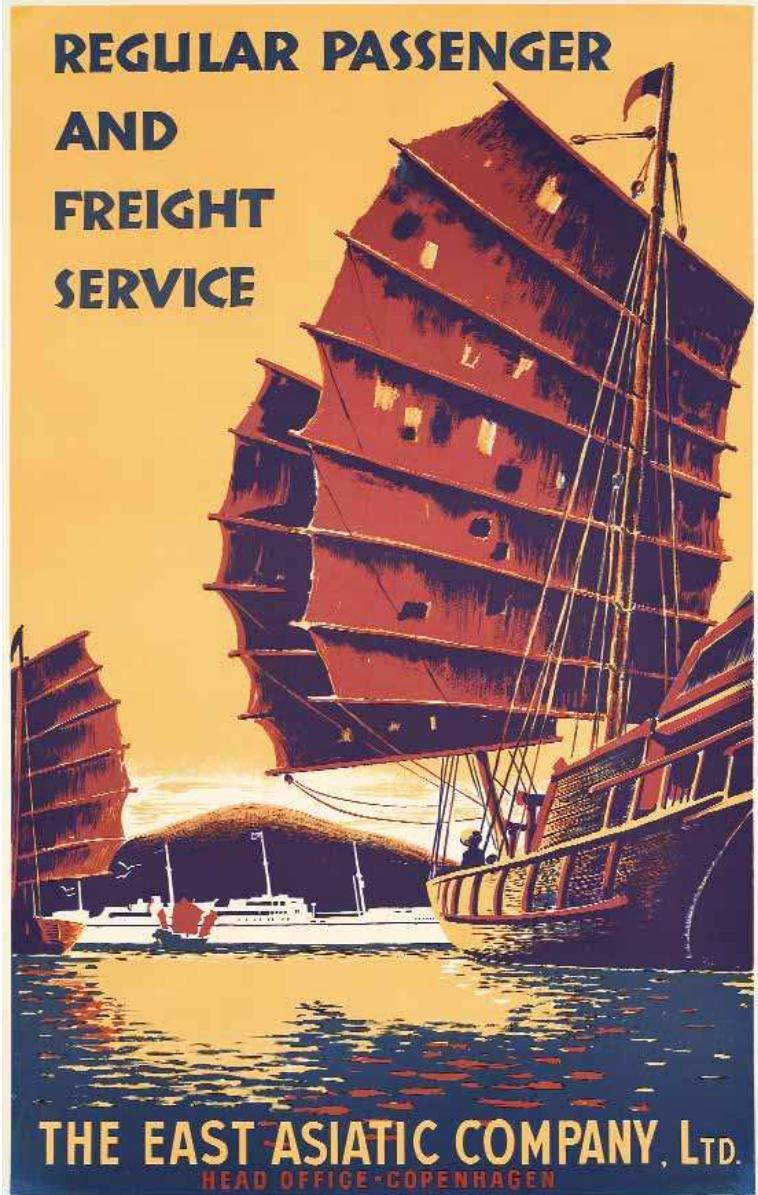

The East Asiatic Company Ltd., ~ 1930
Valdemar Larsen
F.E. Bording, Denmark
'Selandia', 'Lalandia', 'Meonia' or 'Alsia'
99.7 x 62.9 cm
Gabriele Cadrinher Collection
© The East Asiatic Company

56

The East Asiatic Company Ltd., ~1930
F.E. Bording, Denmark
'Erria', 'Jutlandia', 'Seländia', 'Lalandia',
'Meonia' or 'Alisia'
99.2 x 62.7 cm
Gabriele Cadringher Collection
© The East Asiatic Company

57

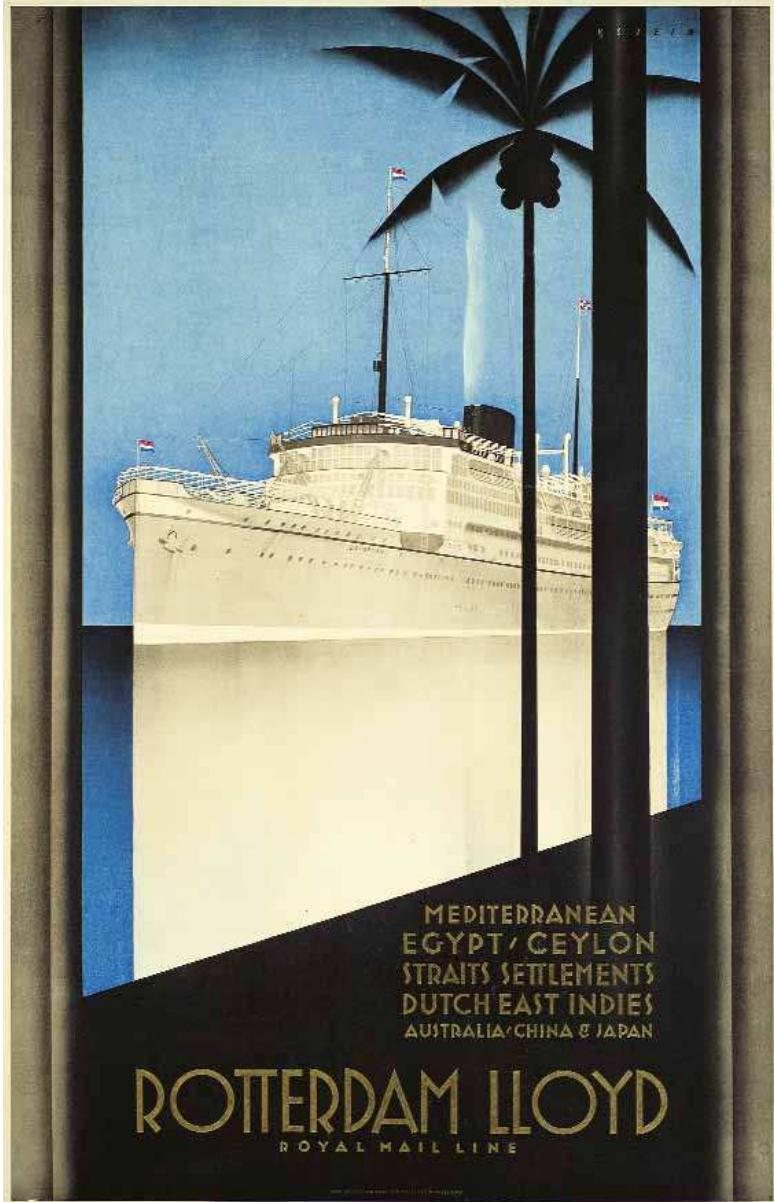

Lloyd Triestino, 1931
Giuseppe Riccobaldi
Barabino & Graeve, Genova
'Victoria'
119.4 x 90.5 cm
Gabriele Cadringher Collection
© Italia Marittima S.p.A.

58

Rotterdam Lloyd, 1931
Johan Anton Willebrord von Stein
Hed. Rotogravure My.N.V., Leiden
'Baloean'
73.5 x 47.9 cm
Gabriele Cadringher Collection

59

85

Jadranska Plovidba D.D. ~ 1932
Tipografija D.D., Zagreb, HR
94 x 62,5 cm

Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zürich

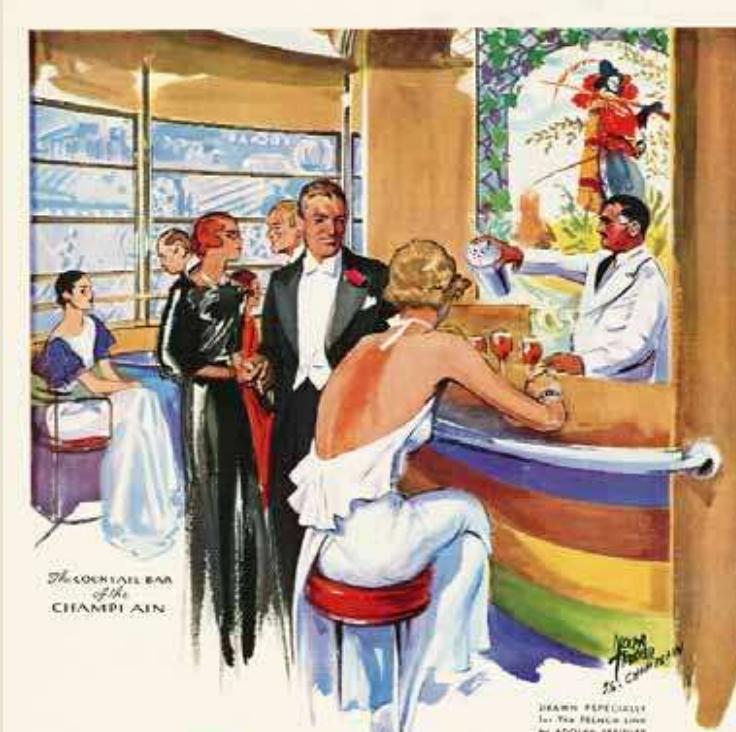

Jugoslavenski Lloyd A.D., ~ 1934
Narodnih Novina, Zagreb
'Krajica Marija'
95.5 x 63 cm

Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zürich

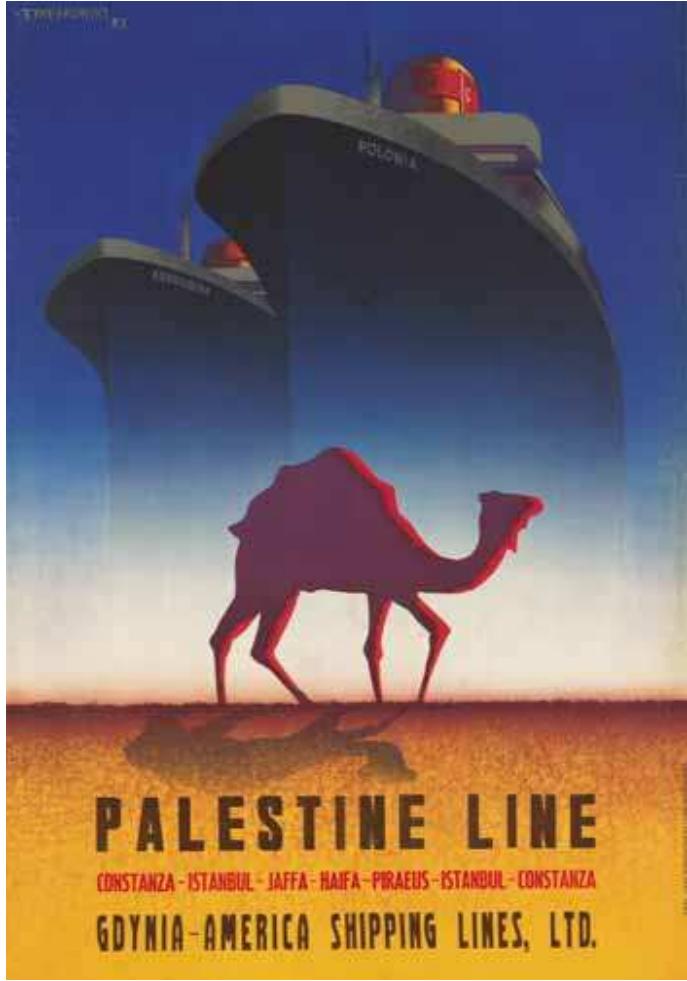
French Line, 1934
Adolph Treidler
'Champlain'
63 x 44.5 cm
Boston Public Library
© Collection Association French Lines

62

The **GENTLE ART
OF CIVILIZED LIVING**
**REACHES THE HIGHEST
DEGREE OF PERFECTION
ABOARD THE SHIPS OF THE**

French Line
"BITS OF FRANCE AFLOAT"

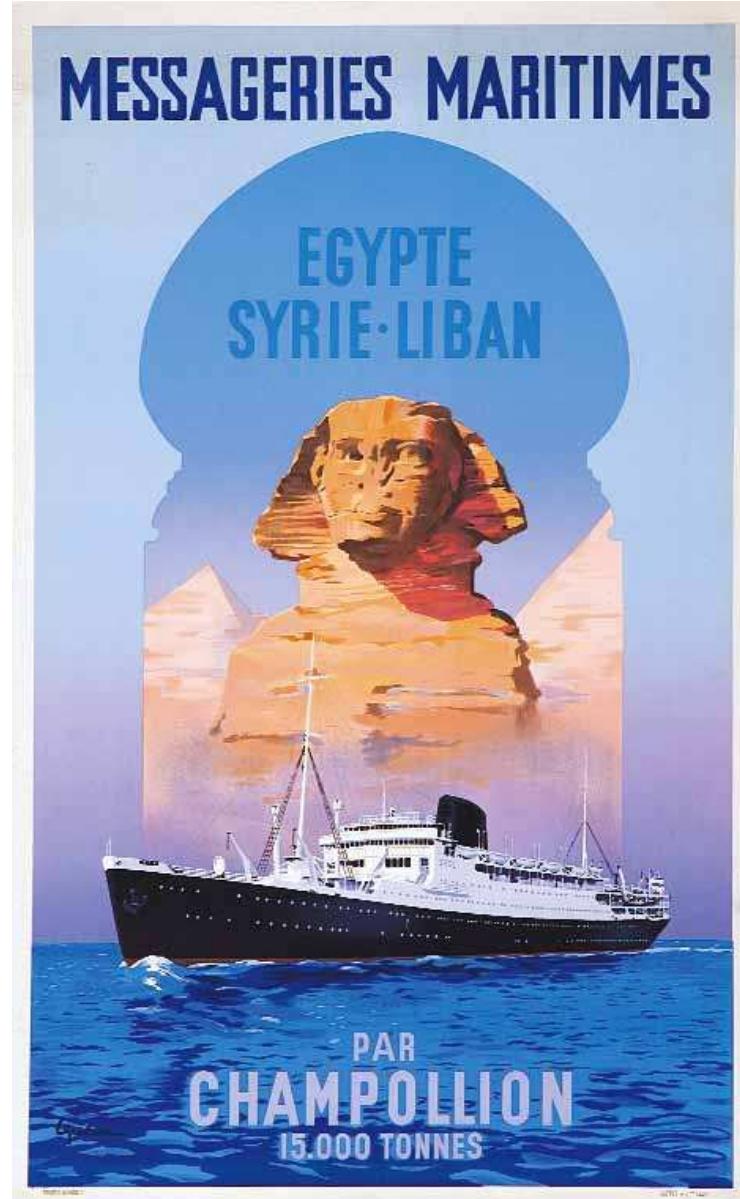

Palestine Line, 1935
T. Trepkowski
Zak. Graf. B. Wierzbicki i Ska, Warszawa
'Kosciuszko', 'Polonia'
100 x 68.5 cm
Boston Public Library

63

Compagnie des Messageries Maritimes, ~ 1935
Vincent Guerra
Alépée et Cie, Paris, FR
'Champollion'
100 x 62 cm
Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zurich
© Collection Association French Lines

64

SS KRALJICA MARIJA T.DISPL.17500
SS PRINCESA OLGA T.DISPL.14350

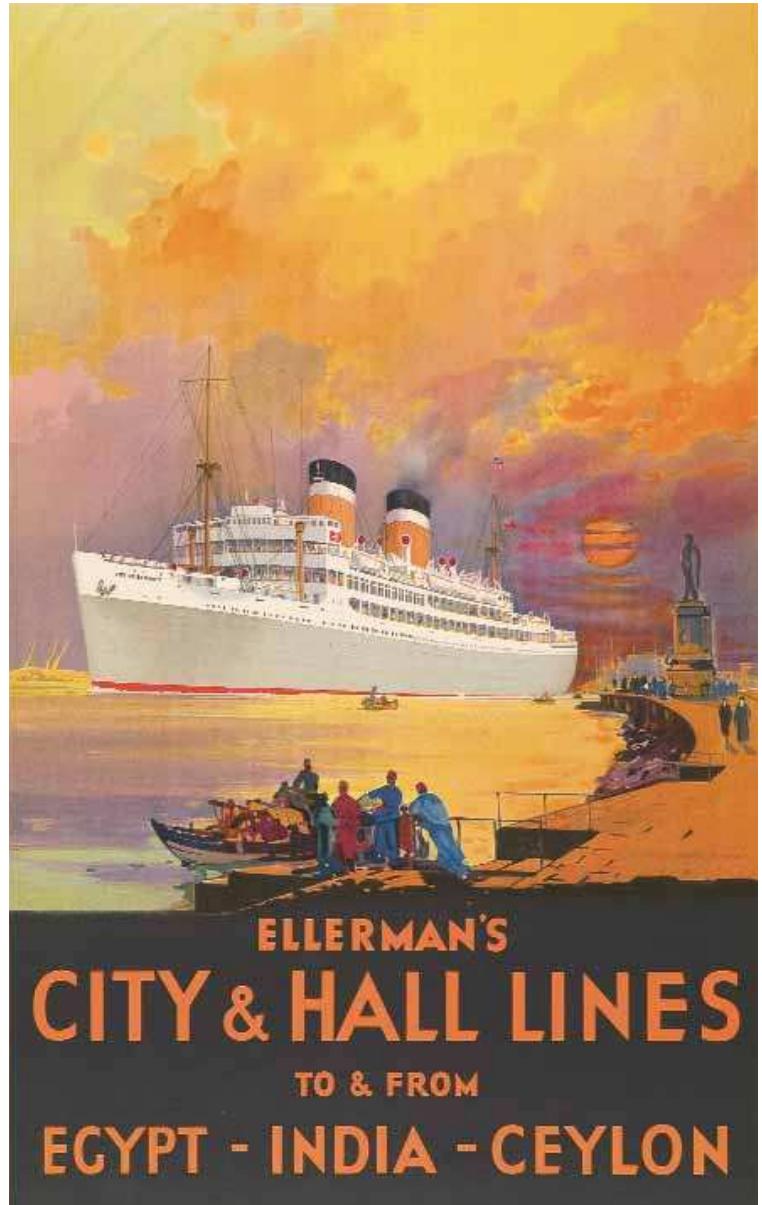

JUGOSLAVENSKI LLOYD A.D. SPLIT & ZAGREB

Jugoslavenski Lloyd A.D., 1936
Tri Atelier, YU
Narodnih Novina, Zagreb
'Kraljica Marija', 'Princesa Olga'
100 x 62.5 cm
Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zurich

Ellerman's City & Hall Lines, 1937
Frank H. Mason
S. Strakker & Sons Ltd, London
'City of Benares'
101.5 x 64 cm
Museum für Gestaltung, Plakatsammlung, Zurich

66

"ADRIATICA"
NAVIGATION COMPANY
VENICE

"ADRIATICA"
NAVIGATION COMPANY
VENICE

Adriatica, 1938
Sailing schedule for 'Calitea', 'Rodi',
'Citta di Bari', 'Egeo'
17.2 x 16.8 cm
Björn Larsson Collection

67

Adriatica, 1949
Graziano
Offset Ommassini & Pascon, Venezia
'Esperia'
107.5 x 62.8 cm
Gabriele Cadrinher Collection

68

Grand Express Europe-Egypt
The new m/s. 'ESPERIA'

EASTERN MEDITERRANEAN SERVICE

THE HELLENIC MEDITERRANEAN LINES LTD.
ELMES

TIMETABLE & TARIFFS

Ελληνικαί Μεσογειακαί Γραμμαί, 1949-1950
Φυλάδιο δρομολογίων για την πόλη «Κορινθία», «Ιονία»
15,8 x 7,8 εκ.

Συλλογή Björn Larsson

69

The Hellenic Mediterranean Lines, 1949-1950
Sailing schedule for 'Corinthia', 'Ionia'
15,8 x 7,8 cm

Björn Larsson Collection

Θηραική Αποτολία - Πέτρος Νομικός, 1953
Ασπιού - E.L.K.A
'Μιαούλης'
51 x 58 εκ.

Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

70

Nomikos Lines, 1953
Aspioti - ELKA
'Miaouli's'
51 x 58 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

Αποτολία Αιγαίου Αφών Τυπάλδου, 1952-1953
«Αγγελίκα»
22 x 11 εκ.

Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

71

Typhlos Lines, 1952-1953
'Angelika'
22 x 16,1 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

Αποτολία Αιγαίου Αφών Τυπάλδου, 1953-1954
«Αγγελίκα»
22 x 16,4 εκ.

Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

72

Typhlos Lines, 1953-1954
'Angelika'
22 x 16,4 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

Θηραική Αποτολία - Πέτρος Νομικός, 1953-1954
«Αχιλλέας», «Αγαμέμνων»
22 x 16,6 εκ.

Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

73

Nomikos Lines, 1953-1954
'Achilleus', 'Agamemnon'
22 x 16,6 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

Θηραική Αποτολία - Πέτρος Νομικός, 1960
«Μιαούλης», «Κανάρης», «Καραϊσκάκης»
22 x 14,9 cm

Συλλογή Ελληνικού Λογοτεχνικού και Ιστορικού Αρχείου

74

Nomikos Lines, 1960
'Miaouli's', 'Kanaris', 'Karaiskakis'
22 x 14,9 cm
The Hellenic Literary and Historical Archive Collection

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΥΦΑΛΟΥ
ΑΔΕΛΦΟΝ ΤΥΦΑΛΔΟΥ

ΤΟΝΙΚΗ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ • ΔΙΑΣΩΛΓΑ ΛΙΓΑΙΟΣ • ΚΛΕΙΣΤΕΡΗΝΑΙΑΝ

ΠΛΗΡΕΣ ΔΙΚΤΥΟ ΕΙΣΤΕΡΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΩΝ
ΕΛΛΑΣ - ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕΣΟ ΒΙΡΓΑΙΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ
ΜΕ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΕΑΝΕΙΟΝ
ΑΓΓΕΛΙΚΑ
Τόνος 9.000 — Ταχύτης 16 μιλιάρια — Μήκος 304
Πλάτος 48,7 — Βολταριά 17,6

ΕΠΟΜΕΑΙΑΝ ΑΝΑΓΡΗΣΗΣ

Έκ Πύρρος δια ΒΡΙΓΑΝΗΙΟΝ ιδιοτερο Ταχύτης 5 ειρ.
Έκ ΒΡΙΓΑΝΗΙΟΥ δια Πύρροι ιδιοτερο Πλήρες 6 ειρ.
* Άμεσος φτηνότερος Ταχύτος ΡΩΜΗΣ - ΠΑΡΙΣΙΩΝ
δια δρόμους και θαλασσινούς Πλωτούς

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ

Γ. Ε. ΠΕΙΚΕΤΖΗΣ, Κολακόπορης 112, Πειραιάς,
Και εις όπαντα τα Γραφεία Τυφάλων και Τυφαλδού.

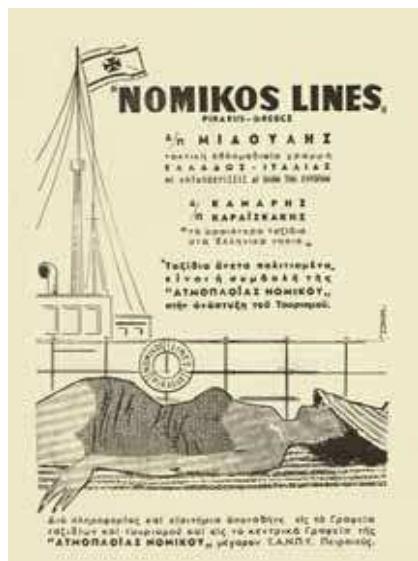

ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΑΓΓΕΛΟΥ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΥΦΑΛΔΟΥ
"ΜΙΝΩΣ"

ΕΛΛΑΣ - ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕΣΟ ΒΙΡΓΑΙΩΝ
ΥΠ ΑΓΓΕΛΙΚΑ
ΕΚΑΣΤΗ ΤΡΙΤΗΝ 6 μ.μ.
ΜΙΝΩΣ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ Η ΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ:

Σ.Γ. ΠΕΙΚΕΤΖΗΣ, Κολακόπορης 112, Πειραιάς,
Και εις όπαντα τα Γραφεία Τυφάλων και Τυφαλδού.

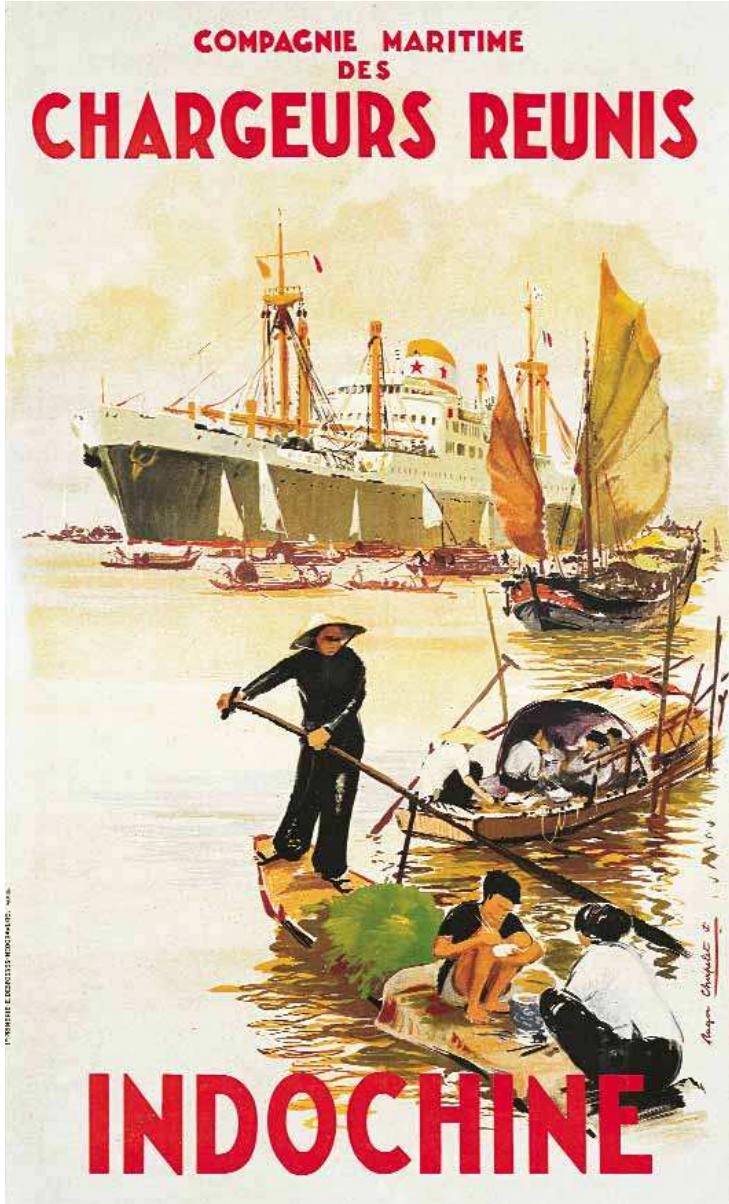
NOMIKOS LINES

ΠΙΑΓΓΕΙΟ - ΑΙΓΑΙΟΣ
Α. ΜΙΑΟΥΛΗΣ
ΕΛΛΑΣ - ΕΥΡΩΠΗ
ΜΕΣΟ ΒΙΡΓΑΙΩΝ ΙΤΑΛΙΑΣ
με αναγρήση στην Βόρεια Ευρώπη

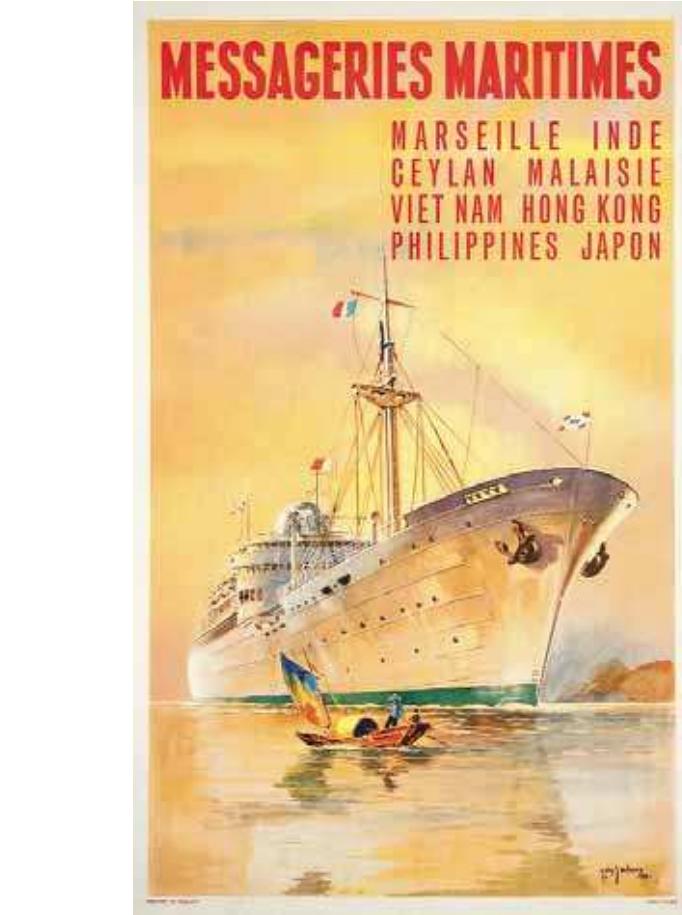
Α. ΚΑΜΑΡΗΣ
ΠΑΡΑΙΣΚΑΚΗΣ
Π. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙ ΣΙΛΕΑΝΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Ταχύτης 16 μιλιάρια
είναι η επιτάχυνση της ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΝΟΜΙΚΟΥ
μετά από την Τυφαλδού.

Ταχύτης 16 μιλιάρια
είναι η επιτάχυνση της ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΝΟΜΙΚΟΥ
μετά από την Τυφαλδού.

Επιπλέοντας από επιτάχυνση οι οικονομικές έξόδους
ταξιδιών και γενικότερα και κάτιο τα λεπτά της Γραφής της
ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ ΝΟΜΙΚΟΥ μέσω της Σ.Α.Π.Ε. Πειραιώς.

100

75

Compagnie Maritime de Chargeurs Réunis, ~1952
Roger Chapelet
Imprimerie E. Desfossé, Paris
'Claude Bernard'
99.7 x 59.5 cm
Gabriele Cadringher Collection
© Collection Association French Lines

Compagnie des Messageries Maritimes, 1958
J. des Gachons
Edita, Paris
'Laos', 'Vietnam' or 'Cambodge'
99.2 x 63 cm
Gabriele Cadringher Collection
© Collection Association French Lines

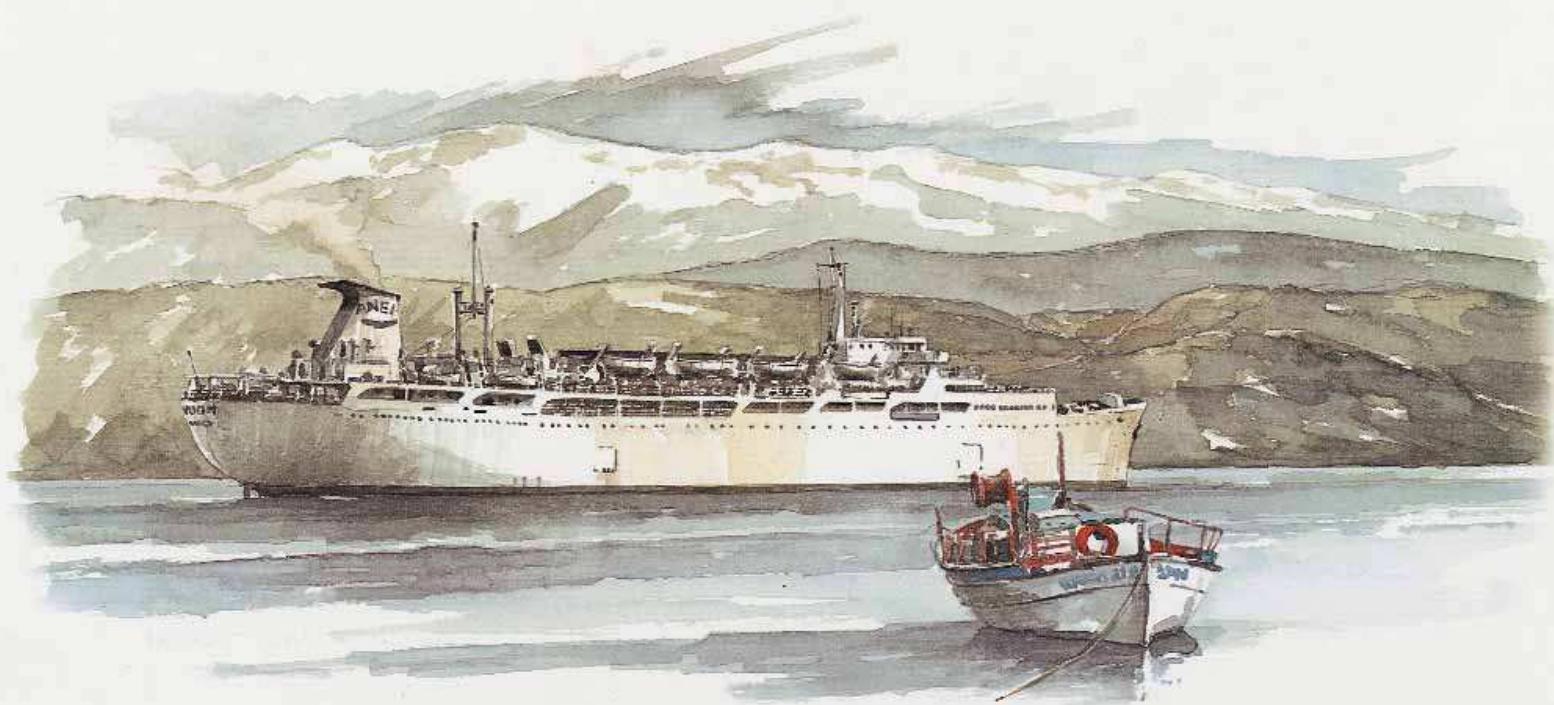
76

101

Compagnie des Messageries Maritimes, ~ 1960
J. des Gachons
Les Imprimeries Frs. Réunies, Paris
ship type 'Félix Roussel'
45 x 31.4 cm
© Collection Association French Lines

77

Ανώνυμος Ναυτιλιακή Εταιρεία Κρήτης (ANEK Lines), 1970

Ronald van Rikxoort

«Κύδων»

30 x 42 εκ.

© ANEK Lines

Anonymous Naval Company of Crete plc (ANEK Lines), 1970

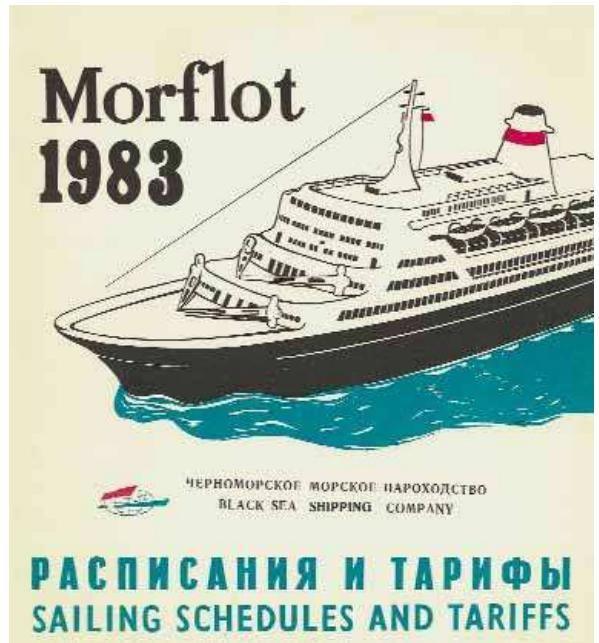
Ronald van Rikxoort

'Kydon'

30 x 42 cm

© ANEK Lines

78

Morflot, 1983
Sailing schedule for 'Dmitriy Shostakovich',
'Belorussiya Azerbaydzhan', 'Lev Tolstoy', 'Ukraina', 'Armenia'
15.3 x 14 ek.
Björn Larsson Collection

79

Blue Star Ferries, 2005
«Πάρος», «Νάξος»
© Attica Group

80